ஸ்ரீ
நாராயண பிரம்மேந்திரர்
சதகம்

தமிழாசிரியை மருதாம்பாள்

ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திரர் சதகம்

தமிழாசிரியை மருதாம்பாள்

காணிக்கை

எல்லாமாய் விளங்கும் பேரொளி வடிவமாய்,

காவிரி வடகரை காட்டுப்புத்தூரில்

மகா முழுவமைதி கொண்டு அருளாட்சி புரியும்

உலகியல் கடந்த மாமுனிவர்

ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர அடிகளாரின்

பொன்னார் மலரடிகளில்,

அடியவள் படைக்கும்

இந்த "ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திரர் சதகம்" நூல் எளிய காணிக்கை!

பொருளடக்கம்

📜 அணிந்துரை

"குருவடிவே நமசிவாய குருவடிவே பரப்பிரம்மம்"

பாரதப் புண்ணிய பூமி ஆன்மீக ஞானிகளின், சித்தர்களின் புகலிடமாக விளங்குவது. உலகியல் மாயைகளில் உழன்று தவிக்கும் மனித குலத்தை நல்வழிப்படுத்த, காலம்தோறும் மகாத்மாக்கள் பலர் இம் மண்ணில் அவதரித்து வந்துள்ளனர். அந்த வரிசையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அவதரித்து, அத்வைத ஒளியை உலகிற்குப் பரப்பிய உன்னத ஞானி **ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர சுவாமிகள்** ஆவார்கள்.

வேட்கூர் கிராமத்தில் அவதரித்து, அன்னை இராஜராஜேஸ்வரியின் திருவருள் கனவுகளை ஏற்று இல்லறப் பாசங்களை அறுத்தெறிந்தவர் சுவாமிகள். சித்தூர் நகரில் தீவிர யோக நிஷ்டையில் ஆழ்ந்து, பின் காவிரி வடகரைத் திருத்தலமாம் காட்டுப்புத்தூரில் தமது 120-ஆம் வயது வரை மகா சமாதித் தவத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த இம் மகா புருஷரின் வரலாறு, பக்தி நெறிக்கும் அத்வைத ஞானத்திற்கும் ஒரு சிறந்த இலக்கணமாகும்.

சுவாமிகளின் உன்னத சரித்திரத்தையும், அவர் போதித்த சமய கடந்த சுத்த வெளி தத்துவங்களையும் நூறு எளிய நற்றமிழ்ப் பாடல்களாகத் தொகுத்து, **"ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திரர் சதகம்"** என்ற வடிவில் தந்துள்ளார் அன்பிற்குரிய **தமிழாசிரியை மருதாம்பாள்** அவர்கள்.

இந்நூலின் சிறப்புகள்:

வரலாற்றுத் தெளிவு: சுவாமிகளின் அவதாரம், அன்னை அம்பிகையின் ஐந்து கனவுகள், துறவற வைராக்கியம், ஆன்மீகப் பயணம் மற்றும் மகா சமாதி வரை அனைத்து நிகழ்வுகளும் பதிகங்களாக அழகாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அத்வைத போதனை: "மதச்சண்டைகள் பிள்ளை விளையாட்டு" என்று கூறி, நமக்குள்ளே உறைந்திருக்கும் பிரம்மப் பேரொளியைக் காணச் செய்யும் ஏழாம் பதிகத்தின் தத்துவங்கள் நெஞ்சை உருக்குவன.

பாராயணப் பயன்: எளிய சொற்கள், சந்த நயம் மிக்கப் பாடல்கள் மூலம் எவரும் எளிதில் படித்துப் பரவசம் எய்தும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

"படித்தால் சோறுண்டு, உள்நோக்கிப் பார்த்தலே உன்னத ஞானம்" என்ற சுவாமிகளின் அமுத மொழியைத் தாங்கி வரும் இந்நூலைத் தினமும் பாராயணம் செய்வோர், தங்களின் கர்ம வினைகள் நீங்கி, ஆயுள், நன்மகப்பேறு, செல்வம் மற்றும் மங்கள வாழ்வு பெறுவர் என்பது திண்ணம்.

இத்தகைய உன்னத ஆன்மீகக் கருவூலத்தை இந்தத் தலைமுறைக்குக் கொண்டு சேர்த்த ஆசிரியைக்கு எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்.

- **ஆசிரியை நாகரத்தினம்,**

ஜமின்தார் மேல்நிலைப்பள்ளி,

காட்டுப்புத்தூர்.

✍️ நூலாசிரியர் உரை

"குருவருள் இன்றித் திருவருள் இல்லை"

எல்லாம்வல்ல பரப்பிரம்ம சொரூபமாய், காவிரி வடகரை காட்டுப்புத்தூரில் மகா சமாதி கொண்டு அருளாட்சி புரியும் குரு ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர சுவாமிகளின் பொன்னார் திருவடிகளை மனமொழி மெய்களால் முதற்கண் வணங்குகிறேன்.

ஒரு தமிழாசிரியையாக எத்தனையோ இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் நான் கற்பித்து வந்தாலும், பேரொளிப் பிழம்பாய் விளங்கும் ஒரு மகாத்மாவின் சரித்திரத்தைச் சதகமாகப் பாடும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டியது நான் இப்பிறவியில் செய்த பெரும் புண்ணியப் பயனேயாகும்.

"பார்த்தால் பிரம்மம் தெரியும்; படித்தால் பல்தெரியும் பாரினில் ஏடே..." என்று போதித்த சுவாமிகளின் தத்துவங்கள், வெறும் தர்க்க ரீதியிலான தத்துவங்கள் அல்ல; அவை மனிதனின் அகக்கண்ணைத் திறந்து நேரே பரமானந்தத்தில் சேர்க்கும் ஆன்மீகத் திறவுகோலாகும். அன்னை இராஜராஜேஸ்வரியின் ஐந்து மங்களக் கனவுகளை ஏற்று, முப்பது உறவினர்களின் மரணத் துயரால் பக்குவப்பட்டு, இல்லறப் பாசங்களை அறுத்தெறிந்து சுவாமிகள் மேற்கொண்ட தவம் உலகைக் காக்க எழுந்ததாகும்.

சுவாமிகளின் 120 ஆண்டுகால உன்னத வாழ்வையும், அவர் நிகழ்த்திய அற்புதங்களையும், மதக் கோட்பாடுகளைக் கடந்த அத்வைத ஞான உபதேசங்களையும் எளிய பக்தர்களும் படித்து உய்யும் வண்ணம் நூறு தமிழ் விருத்தப் பாடல்களாக அந்தச் சற்குருவின் அருளாலேயே இந்நாளில் வடித்துள்ளேன். "முளையிலே நாறும் துளசி" போன்ற அவரது இளமை முதல் "நிர்விகற்ப சமாதி"யில் அவர் சோதியாக மலர்ந்தது வரை,

ஒவ்வொரு பதிகத்தையும் எழுதும்போதும் நான் அடைந்த ஆன்மீகப் பரவசம் சொற்களுக்கு அப்பாற்பட்டது.

"ஆர்வமொடு வாசிப்போர் ஆயுளொடு நன்மகப்பேறு ஏர்மருவு செல்வமுடன் எழில்வாழ்வு பெறுவாரே" என்ற பத்தாம் பதிகத்து மங்கள வாக்கின்படி, இந்நூலைத் தூய பக்தியோடு பாராயணம் செய்யும் அடியவர்கள் அனைவரும் கர்ம வினைகள் நீங்கிப் பல்லாண்டு காலம் எல்லா வளங்களும் பெற்று வாழ்வார்கள் என்பது திண்ணம்.

இந்நூலை இத்தகு எழிலார்ந்த வடிவில் அச்சிட்டு வெளியிட முழு ஆதரவளித்த ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர சுவாமிகள் மடாலயத்தாருக்கும், இதற்குச் சிறந்த முறையில் அணிந்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்த ஆன்மீகப் பெருந்தகை அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இந்தச் சதகப் பாமாலை, குருநாதரின் திருவடிப் பத்மங்களில் சமர்ப்பிக்கப்படும் எளிய காணிக்கை. வாசகப் பெருமக்கள் இதன் ஞானக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி, குருவருளோடு மங்கள வாழ்வு பெற வேண்டுகிறேன்.

- தமிழாசிரியை மருதாம்பாள்
நூலாசிரியர்

ஜமீன்தார் மேல்நிலைப்பள்ளி.

காப்புச் செய்யுள்

ஆழத் துறைபிள்ளை யாரடிப் போற்றியே
சூழுங் துயர்தீர்க்கும் தூயகதை - ஏழையேன்
பாடிடவே நல்வரம் தந்திடுவாய் பாரினில்
நாடிடும் நன்னெஞ்சே நயந்து.

பதிகம் 1: திருத்தலச் சிறப்பு

பாடல் 1: பொன்னி நதிச் சூழல்

அலைமலி பொன்னியின் வடகரை மீதில்
நலமலி பூம்பொழில் நண்ணிய ஊராம்
கலைமலி நெஞ்சினர் காமுறு மார்தலம்
நிலைமலி நாரணன் நீடூழி வாழ்கவே!

பாடல் 2: சோலைகளின் எழில்

பூவிரி சோலை புடைசூழ்ந்த ஊராம்
காவிரித் தென்றல் கனிவாழை ஈன்றே
மாவயல் சூழ்ந்த மகத்துவப் பதியாம்
தேவ மணம்சேர் திருத்தலந் தானே!

பாடல் 3: புவியியல் எல்லை

சேரலர் போற்றும் செழுஞ்சோழ நாடாய்
சீரணி திருச்சியின் எல்லையில் ஓங்கி
ஈரநெஞ் சாளர் இயைந்துறை பதியாம்
நாரணப் பிரம்மன் நற்றலந் தானே!

பாடல் 4: மும்மலம் அறுக்கும் தலம்

ஆணவக் கன்மம் அடர்மாயை மூன்றும்
காணாமல் ஓடிக் கரைகண்ட தலம்இது
கோணாத பக்தி கொளுவார்க்கு என்றும்
ஏணிலா இன்பம் இயைந்திடுந் தானே!

பாடல் 5: பிறவிப் பிணி தீர்க்கும் பெருமருந்து

உடற்பிணி தீர்க்கும் உயர்மருந் தாகி
அடற்பிற வித்துயர் அறுக்கும் மருந்தாய்க்
கடற்புகழ் நாரணன் காத்திடுந் தலமே
திடமுற நெஞ்சே தினம்பணி வாயே!

பாடல் 6: அறவோர் மடாலயச் சிறப்பு

உலகியல் பொய்ம்மை ஒழித்திடும் வண்ணம்
நிலவிய மெய்ப்பொருள் நேர்படக் காட்டும்
அலகிலாத் துறவறத் தடையாள மாகப்
பலகுகு பிரம்மன் மடமமர்ந்த தூரே!

பாடல் 7: இல்லறத்தார்க்கு இரும்பயன் அளித்தல்

துறவியர் மட்டுமன்றித் தொல்புவி மீதில்
அறவொடு வாழும் அகத்துளோர் தாமும்
குறைவறு பேரின்பக் கொள்கலம் எய்தப்
பிறவித் துயரறுக்கும் பேரருள் மடமே!

பாடல் 8: அமுதாம்பிகையார் தவம்

ஐயன் இமயென அமுதவல்லி அம்மை
மெய்யினில் காத்து வளர்த்தநற் றலமாம்
நந்தியங் காலடி நற்றவத் துற்றே
உய்வகை தந்த ஒளிர்திருத் தலமே!

பாடல் 9: தெய்வ நிலைசேர் காமதேனுத் தலம்

வாரி வழங்குங் காமதேனு வாகி
நேரிழை ஞானப் பாலினை நல்கி
ஆருயிர் ஆசைகள் அத்தனையும் தீர்க்கும்
பாரினில் நாரணன் பாக்கியத் தலமே!

பாடல் 10: காட்டுப்புத்தூர் பெற்ற பெரும்பேறு

நூற்றிரு பதாண்டுகள் நோன்பினை நோற்று
காட்டுப் புத்தூரில் கலந்தநல் முத்தன்
ஈற்றிலா மகாசமாதி எய்திய பேற்றால்
பாட்டினில் பார்புகழும் பாக்கியத் தலமே!

பதிகம் 2: அவதாரப் பதிகம்

பாடல் 1: வேட்கூர் கிராமத்தின் சிறப்பு

நீர்வள முங்கொழு நிலவள முஞ்சேர்
சீர்வள மாமுனி செய்தவ நாடாய்ச்
சோர்விலாச் சான்றவர் வாழும்வேட் கூரில்
பார்வள ரண்ணல் படிமிசை யுற்றாரே!

பாடல் 2: தந்தை வேங்கடாசலரின் பெருமை

துறவியர் தம்மொடு தூயவி ருந்தைக்
குறையற வேபதி யென்றும தித்துக்
கறையிலா வள்ளலாய் வாழ்வேங் கடாசன்
நிறைவொடு தந்தையாய் நேர்பெற் றானே!

பாடல் 3: தாயாரின் நற்பண்புகள்

கற்பினில் பொற்பினில் காரிழை யாகச்
சொற்படி நாதனின் சூட்சுமந் தேர்ந்தே
நற்பெரு மில்லற நாட்டிய தாயார்
பொற்பொடு வயிற்றில் புதல்வனைப் பெற்றாரே!

பாடல் 4: வைணவ நெறியும் குலதெய்வமும்

தூயநல் வைணவத் தொல்குலந் தோன்றிக்
சேயுயர் வேங்கடத் தேவனின் பாதத்தை
ஆயுள்தோ றும்பணிந் தன்பொடு வாழும்
நேய ரெட்டியார் குலமணி யாமே!

பாடல் 5: மூன்று புதல்வர்களின் பிறப்பு

அறமொடு பொருளின்ப மாமுறு மூன்றாய்த்
திறமுடை மைந்தர்கள் மூவருந் தோன்றிக்
குறையிலா தின்பக் குலமகள் சூழப்
பெறலருஞ் சீர்பெற்றுப் பிள்ளைகள் வாழ்ந்தாரே!

பாடல் 6: நான்காம் முறை கருவுறுதல்

நல்வினைப் பயனாய் நற்றாய் அவளும்
நல்முறை நான்காங் கருவினைத் தாங்கத்
தொல்புவி யெங்கும் மங்கலக் கனவும்
நன்னிமித் தங்களுமே நல்கிய தன்றே!

பாடல் 7: அவதாரம்

ஆயிரத் தெழுநூற்றுத் தொண்ணூற் றொன்றாம்
ஆங்கில ஆண்டினில் அன்பொடு தாயின்
சேயுயர் பத்தும தியுமுதிர்ந்தே
தோன்றினன் நாரணத் தூயோன் நிலத்தே!

பாடல் 8: முக்திக்கு நிகரான புதல்வன்

அறம்பொரு ளின்ப மெனும்மூன்று மைந்தர்க்குப்
பிறகினில் வந்த பெருமைசேர் மைந்தன்
உறுதிசேர் நான்காம் முத்தியே என்னப்
பெற்றநல் தந்தைபே ரானந்த முற்றானே!

பாடல் 9: 'நாராயணன்' திருநாமம்

சடங்குகள் யாவும் சாத்திரப் படியே
திடமுறத் தந்தை செவ்வனே செய்து
நெடுமால் குலதெய்வ நாமமே கொண்டு
நாரண னென்றே நாமமிட் டானே!

பாடல் 10: துளசி மணப்பது போன்ற இளமை

முளையிலே நாறும் துளசியைப் போல
இளமையில்தெய் வீகப் புன்னகை ஏந்தி
வளர்பிறை போலே வடிவழ கோங்கி
ஐந்தாண்டை நாரணன் ஐயனெய் தினானே!

பதிகம் 3: கனவுத் திருவருள்

பாடல் 1: இராஜராஜேசுவரியின் முதல் தோற்றம்

மன்னிய இல்லற வாழ்க்கைசெய் நாளில்
மின்னிய முத்தாரப் பேரொளி பூண்டே
கன்னியென் றோதும்இ ராசரா சேசுவரி
கனவினில் தோன்றி அருளினைத் தந்தாளே!

பாடல் 2: ஆறாம் வயது நினைவூட்டல்

ஆறாம் வயதினில் கார்த்திகைத் தீபத்
தாறாத் திருநாளில் காட்சிகொ டுத்து
வேறாம்பிறப்பிலை என்றதை மறந்தாயோ
துறவறங் கொள்ளென அம்பிகை சொன்னாளே!

பாடல் 3: மானத்தின் மீதான பயமும் கலக்கமும்

மானத்தைக் காத்தே மனைவியொ டுற்றார்
ஈனமாத் திருவோடு ஏந்திப் பிறரிடம்
ஊனுண்ணத் தேடி உழல்வதோ என்றஞ்சி
ஞானத் துறவினைத் தள்ள முயன்றாரே!

பாடல் 4: அம்பிகையின் இரண்டாம் தோற்றம்

அன்பரின் நெஞ்சத் தவிப்பினைத் தேர்ந்தே
இன்பவி லாசினி மீண்டுமே தோன்றி
துன்பமிலா வுண வீதுவோம் அஞ்சேல்
மன்பதைக் கஞ்சலை என்றனள் மாதே!

பாடல் 5: இல்லறத்திலேயே வைக்கப் பிரார்த்தித்தல்

வீடினை நாடி விரைந்திடா நெஞ்சோடு
தாடொழு தாயிடம் இல்லறந் தன்னில்
கூடவிருந் துன்கழல் போற்றிட வேண்டிக்
கோடிமுறை நாரணன் வேண்டினன் அன்றே!

பாடல் 6: மூன்றாம் கனவு
மறையவர் புலைஞரொ டொட்டரின் குலமாய்
மறுபடி பண்டரின் குலத்தினில் வந்தாய்
நெறிபெற நின்பவ நீங்கிடத் துறவே
நேரென மூன்றாங் கனவினில் சொன்னாளே!

பாடல் 7: நான்காம் கனவு
மாபெரும் மாயையின் வல்லமை தன்னை
மானில மீதினில் தேர்வவர் யாரோ
நீப்பருஞ் சாகர நீந்திட விழைந்தே
நின்னயங் கொள்ளென நான்காம் உரைத்தாளே!

பாடல் 8: காற்பண முடிப்புச் சோதனை
முண்டகன் காற்பணம் முழத்துணி முடித்தே
மண்ணினில் புதைத்திட மறைந்தது மாயை
கண்டவர் நெஞ்சகந் துணுக்குற இரண்டு
காலமும் காட்டியே உண்மையை உணர்த்தாளே!

பாடல் 9: முப்பது உறவினர்களின் மரணம்
கட்டளை மீறிய காரணத் தாலே
சுற்றமுங் காரியத் துற்றவர் முப்பது
விண்ணகம் ஏகிட வெந்துயர் சூழ்ந்து
வீரனைப் பக்குவப் படுத்திய தன்றே!

பாடல் 10: ஐந்தாம் கனவு
கல்லினை முன்னாளில் சுமந்தநின் மார்பே
கவளத் திருவோடு ஏந்திடில் நொந்து
மெல்லிடை தேயுமோ என்றுஐந்தாம் கனவில்
விளம்பிட இல்லறம் துறக்கத் துணிந்தாரே!

பதிகம் 4: துறவுப் பதிகம்

பாடல் 1: இல்லற பந்தங்களை அறுத்தெறிதல்

அன்னைமுன் உரைத்தஐந்தாம் ஆணைகேட்டே
முன்னிய இல்லறப் பாசத் தளிர்கள்யாவும்
மன்னிய நெஞ்சினில் அறுத்தெறிந்து
நன்னிலை நாரணன் துறவுபூண் டானே!

பாடல் 2: சரணாகதி அடைதல்

பொன்னடி நிழல்விட்டுப் பின்னடி வையேன்
மன்னடி யேனைஏற் றருளுக தாயே
என்றுகண் ணீர்மடை திறந்தது போலப்
பின்னிய பாதம் பணிந்தனன் அன்றே!

பாடல் 3: சித்தூரை நோக்கிப் புறப்படுதல்

சொத்துச் சுகம்பல பற்றினை நீக்கி
முத்துமணி மாளிகை முற்றுந் துறந்தே
சித்தூர் நகர்நோக்கி ஏகாந்த மாக
வித்தகன் நாரணன் விரைந்தனன் அன்றே!

பாடல் 4: தேடி வந்த சுற்றத்தினர்

மறைந்தநல் ஐயனை மன்பதை எங்கும்
அலைந்தலைந் தேதேடி அலறிய சுற்றம்
சித்தூரில் யோகத் திருநிலை கண்டு
சுற்றமுங் கூடிச் சூழ்ந்தன ரன்றே!

பாடல் 5: இல்லறத்திற்குத் திரும்ப வேண்டுதல்

என்னதீங் குசெய்தோம் எமையாளும் ஐயா
நன்னெறி யார்க்கினி நாட்டுவர் இங்கே
மனைமகன் சூழவே மீளுக வென்றே
அனைவரு மடிவீழ்ந்து அழுதன ரன்றே!

பாடல் 6: உலகியல் பற்றை மறுத்தல்

அழுதிடும் சுற்றத்தின் ஆராத் துயர்கண்டு
தொழுதவர் தம்மொடு தோழரே கேளீர்
இழுக்கிலை யென்பால் உலகியல் பற்றை
வழுவற விட்டேன் வருந்தன்மின் என்றாரே!

பாடல் 7: வைராக்கிய நிலை உரைத்தல்

தேவியின் ஆணைத் திறத்தினை ஏற்றுளேன்
பூவலகில் மீண்டுமோர் பொய்ச்சேற்றில் வீழ்வேனோ
யாவரா லுமென்னை இல்லறத் திற்கே
கூவொணா தென்றுகொண் டார்வைராக்கியமே!

பாடல் 8: துறவறத்தை அழிக்காதிருக்கக் கோருதல்

தூய துறவறத் தோகை யழிப்பது
ஆயுமினோ உங்கட்கு அறமும தாகாதால்
சேயுயர் சிந்தையர் செவ்வனே கூறிடப்
பாய்புகழ் சுற்றமும் பதியேகின ரன்றே!

பாடல் 9: யோக வாழ்க்கையில் புகுதல்

சுற்ற முலகியல் சூழ்ச்சிகள் நீங்கியே
சித்தூர் நகர்தனில் தீவிர யோகத்தில்
பற்றிலா தேகாந்த தவநிலை தன்னுளே
நற்றவன் நாரணன் நண்ணினன் அன்றே!

பாடல் 10: முழுமை பெற்ற ஞானியாதல்

சோலைக் கரைகளிலும் தூய மணல்மேட்டில்
சீலப் பத்மா சனத்தினி லேயமர்ந்து
ஞாலச் செயலற்று நாதன் மனங்குவிந்து
கோலமுறு ஜீவன் முத்தனாய் மாறினனே!

பதிகம் 5: திருத்தலப் பயணம்

பாடல் 1: சித்தூர் எல்லையைத் தாண்டுதல்

சித்தூரில் நாடிடும் சீரடி யார்தம்பால்
மெய்த்தவம் கலைந்திடா மேன்மையைக் கருதியே
அத்திரு வேங்கடத் தாரணியக் குகையினில்
நற்றவம் செய்திட நாதன் புறப்பட்டானே!

பாடல் 2: திருவேங்கடவன் மீது பதிகம்

தொல்குல தெய்வமாம் தோகைவேங் கடவற்கே
பல்குணத் தெலுங்கினில் பாடிநூறு பத்யங்கள்
நல்கியே வாழ்த்தி நாரணப் பேரண்ணல்
மல்குபே ரன்பொடு வந்தடி போற்றினனே!

பாடல் 3: தென்திசை நோக்கிய பயணம்

அப்பதி செல்லற்கென் றாங்கே அசரீரி
செப்பியே உரைத்திடச் சிந்தையினில் மாற்றி
ஒப்பிலாத் தென்திசை ஓங்கியே தன்வழி
எப்பொழு தும்புகழ் ஏகினன் அன்றே!

பாடல் 4: மார்கழிச் சன்னியாசியுடனான சந்திப்பு

மூன்றாம் நாளினில் மூதூர்ச் சிற்றூரில்
ஆன்ற வடதிசை அண்ணல் சன்னியாசியைக்
கான்ற தவத்துக்கோர் கவினிடம் தேடியே
தேன்றேர் மொழியினில் தேர்ந்தடி பேசினரே!

பாடல் 5: பழனி மலைச் சிறப்புரை

தென்னாட்டுக் குரியதோர் சீர்ப்பழனி வெற்பினில்
நன்னாகர் உறைவிடம் நற்றவத் திற்கேற்ற
பொன்னான இடமெனப் புண்ணியன் உரைத்திட
அந்நாடே செல்லவே அண்ணல் உடன்பட்டானே!

பாடல் 6: சன்னியாசியுடன் வேதாந்த விசாரணை

பசிவேளை தன்னிலிரு பாங்கருமே அமர்ந்தே
நிசிதீரப் பரவெளியை நேர்பார்க்கச் சொல்லி
உசிதமாக உள்வெளியில் உறைந்துரமிக்கச்
சிசிநாத வேதாந்தச் சீர்விசாரித் தாரே!

பாடல் 7: சமயங்கடந்த சுத்த வெளிப் பாடல்

ஊருக்குள் நாமமது ஓங்கிடவே நாதம்
யாருக்குள் நமக்குள்ளே அமர்ந்திலகும் சுத்த
பேரொளியும் நமக்குள்ளே பெற்றதெனப் பாடிச்
சீருறுசமயங் கடந்த சுத்த வெளிநின்றனரே!

பாடல் 8: திருச்சிராப்பள்ளி மற்றும் கருவூர் வருகை

அண்ணலின் ஞானம்கண் டண்ணல்சன்னி யாசியும்
மண்ணினில் பாதமலர் வீழ்ந்துவ ணங்கியே
நண்ணுதிருச் சிராப்பள்ளி நாடிவெஞ் சாமக்
கண்ணுயர் கருவூர் கடந்துநடந் தாரே!

பாடல் 9: கட்டளைக் கிராமத்துச் சாதுக்கள் சந்திப்பு

கட்டளைச் சிற்றூரில் காதலொடு தங்கிடவே
நெட்டவே காட்டுப்புத் தூரிலன்ன மீந்திடும்
வட்டவள்ளல் வாழ்ந்திடும் வார்த்தையைச் சாதுக்கள்
திட்டமாய் உரைக்கவங்குச் செல்லத்துணிந் தாரே!

பாடல் 10: பழனி முருகன் தரிசனப் பதிகம்

பார்த்தால் பழநிமலை பார்வையிட்டால் தங்கமலை
சீர்த்தா ரணியில்செப்புஞ் சீரப்பா துரையாரின்
வார்த்தைக்கு இணங்கிவடி வேற்குகனைத் தரிசித்தே
ஆர்த்தார்த் தானந்தத் தார்ப்பாடல் பாடினரே!

பதிகம் 6: காட்டுப்புத்தூர் வருகை

பாடல் 1: காட்டுப்புத்தூர் எல்லையை அடைதல்

கட்டளைச் சாதுக்கள் கட்டுரைத்த படியே
நெட்டவே ஆடையொடு நேர்காசு வேண்டி
மட்டவிழ் பொன்னிவள மாக்காட்டுப் புத்தூர்
விட்டகலா எல்லையினை வித்தகன்வந் தானனே!

பாடல் 2: சாவடித் தங்குதல்

ஊரினில் நாரணன் உட்சென்ற போதிலே
பாரினில் கீழ்த்திசைப் பாங்குடைச் சாவடியில்
ஆரணனை ஆங்கமர்த்தி ஆடையொடு காசுபெறச்
சீரணி சன்னியாசி சென்றனன் உள்ளே!

பாடல் 3: தனித்திருந்த தவசீலர்

காசோ டாடைக் கவலையிலா நெஞ்சினராய்த்
தேசுறு மேனியில் தவக்கனல் மிளிர்ந்தே
மாசற்ற சாவடி மல்குபர வசமோடு
ஈசனார் நாரணன் ஏகாந்தத் திருந்தாரே!

பாடல் 4: மூன்று சான்றோர்களின் சந்திப்பு

தெய்வீகத் தோற்றம் தேர்ந்துநெஞ்ச மீர்க்கப்
பொய்யிலாச் சஞ்சீவி பூண்செவ்வந்தி லிங்கம்
சையுறு சந்திர சேகரன் மூவரும்
ஐயனைச் சாவடி அமர்ந்துகண்டா ரன்றே!

பாடல் 5: மகான் என்றுணர்ந்த வைபவம்

சற்றே உரையாடிச் சாத்திரத்தின் உண்மையையும்
முற்றே சமய கடந்தமெய்ம் மையுங்கேட்டு
இற்றைநாள் கண்டவிவ் வீசன்வெறும் துறவியல்லன்
நற்றவ மகாத்மாவென் றேநெஞ்சில் தேர்ந்தாரே!

பாடல் 6: ஊர் மக்களின் வற்புறுத்தல்

"பழனிக்குச் செல்லற்க பாக்கிய நாதா!
வளமிகு காட்டுப் புத்தூர்தனில் தங்கி
எமையாள வேண்டும்" என்றே அம்மூவர்
அமைவொடு வற்பு றுத்தின ரன்றே!

பாடல் 7: பயண நினைவை விடுதல்

மக்களின் தூய மாண்புடை அன்பையும்
மிக்கநல் பக்தி மேன்மையுங் கண்டே
பழனி மலைக்குப் போகும் நினைவைத்
தளராது நாரணன் தள்ளினன் அன்றே!

பாடல் 8: சன்னியாசியின் விடைபெறல்

சிலமாதம் தங்கிச் சன்னியாசி யும்ஆங்கு
நலமுறு நாதன் நிலைபெறத் தேர்ந்தே
தனித்துத் தடிகொண்டு பழனிவெற் பேகிக்
கனிவொடு விடைபெற்றுக் காதலினின் றானே!

பாடல் 9: சிறுகுடில் அமைத்தல்

கண்ணின் இமையெனக் காத்திடும் மக்கள்
மண்ணினில் ஞான மாதவன் வாழப்
பன்ன சாலைப் பன்னகர்ச் சிறுகுடில்
நன்னய மாக நாட்டித் தந்தாரே!

பாடல் 10: பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத்தக்க நாள்

அன்றுவற் புறுத்திய அம்மூவர் தம்மால்
இன்றுகாட்டுப் புத்தூர் இரும்பேறு பெற்றது
பொன்னெழுத் தாலே பொறித்திடும் ஆன்மீகப்
பன்னெடுஞ் சகாப்தம் பற்றிய தன்றே!

பதிகம் 7: அத்வைத ஞான உபதேசம்

பாடல் 1: அத்வைதமே பாரதத்தின் ஆன்மா

பாரத நாட்டின் பருவரை கானும்
நேரிய தொல்கடலும் ஞானமே கூறும்
ஆருயிர் பாரதத் தாரணி ஞானமும்
பேரறி வத்தவை தப்பெரும் பேறே!

பாடல் 2: சமய வாதங்கள் பிள்ளை விளையாட்டு

சமய வாதங்கள் சண்டைகள் யாவும்
இமையள வும்மதிப் பில்லாப் பிள்ளை
விளையாட் டென்றே வித்தக நாதன்
அமைவொடு சித்தாந்த மாகவு ரைத்தானே!

பாடல் 3: புற அடையாளங்களைக் கடத்தல்

நீறொடு மண்ணும் நெற்றியிற் சூடான்
மாறுகொள்கரும மார்க்கமுங் கொள்ளான்
கூறுசமயக் குறிகளைக் கடந்து
தேறொளி ஞானியாய்த் தேசிகன் நின்றானே!

பாடல் 4: நாத நாமம் நமக்குள்ளே

ஊருக்குள் நாமமது ஓங்கிட நாதம்
யாருக்குள் நமக்குள்ளே அமர்ந்தில கும்மெனப்
பேருக்குச் சொல்லாது பிரம்மப் பேரொளி
நேருக்கு நேராக நெஞ்சில் உரைத்தானே!

பாடல் 5: சுத்த வெளி நமக்குள்ளே

வெள்ளியி லிருப்பது வூருக்குள் ளென்றே
தெள்ளிய சுத்த வெளியது நமக்குள்ளே
உள்ளத்து ளேயுள வான்வெளி யென்று
வள்ளல் பிரம்மன் வகுத்துரைத் தானே!

பாடல் 6: சீவ லிங்கம் நமக்குள்ளே
கங்கையி லிருப்பது வூருக்குள் ளென்றே
மங்கல சீவலிங் கமதுந முக்குள்ளே
புண்ணிய நதிகளும் பூசனை யாவும்
உண்ணிறை ஜீவனில் உற்றதென் றாரே!

பாடல் 7: ஞானக் கண் நமக்குள்ளே
மாணிக்க மிருப்பது வூருக்குள் ளென்றே
காண நல்மனக் கண்ணது நமக்குள்ளே
பாரினில் பொருள்கள்புறத் திருந்தாலும்
நேரொளி ஞானக்கண் நேர்பட வேண்டுமென்றாரே!

பாடல் 8: பரமானந்தம் நமக்குள்ளே
அரிசியி லிருப்பது வூருக்குள் ளென்றே
பரமா னந்தமது நமக்குள்ளே
பசியறு வுணவது பாரினில் இருந்தாலும்
அசியிலா அழியாப் பேரானந் தமென்றாரே!

பாடல் 9: பார்த்தால் பிரம்மம் தெரியும்
படித்தால் பல்தெரியும் பாரினில் ஏடே
பார்த்தால் பிரமமே பார்த்திட லாகுமே
படித்தால் சோறுண்டு பாவம் செய்யாதே
உள்நோக்கிப் பார்த்தலே உன்னத ஞானமென்றாரே!

பாடல் 10: பிறப்பும் இறப்பும் நீங்கிய உத்தம நிலை
பிறப்பது பாவமாம் இறப்பது புண்ணியம்
இருப்பது கருமமே என்றுணர் நெஞ்சே
பிறப்பொடு இறப்பிலா அத்வைதப் பிரம்ம
விருப்பொடு இருப்பதே உத்தம நிலையென்றாரே!

பதிகம் 8: மகிமைப் பதிகம்

பாடல் 1: சித்தூர் மக்களின் பிணி தீர்த்தல்

சித்தூரில் அண்ணல் தவஞ்செய்யும் நாளில்
மெய்த்துயரால் வந்த பிணிகளை யெல்லாம்
கைத்தவ ஞானக் கடைக்கண்ணி னாலே
நித்தமும் நாரணன் நீக்கி அருள்வானே!

பாடல் 2: அசாதாரண உணவுத் துறவு

அன்ன ஆகார மதனைத் துறந்தே
மண்ணோடு நன்னீர் மட்டே யுட்கொண்டு
பன்னெடுங் காலம் பசியற்று நின்ற
அண்ணல் பிரம்மன் அதீதமகி மையாமே!

பாடல் 3: அப்பாதுரைப் பிள்ளையின் புத்திரப் பேறு

மகப்பே றிலாது வருந்திய பிள்ளை
அகத்துளப் பாத்துரை அன்பொடு வேண்ட
வகைபெற மைந்தன் வரமளித்துக் காத்த
நகைமுக நாரணன் நற்றவ மகிமையே!

பாடல் 4: பழனி முருகன்

கல்லாயி ருக்குங் குகனைக் கண்டே
நெல்சாத மிடினும் நுகரான் இவனென்றே
சொல்லிப் பரப்பிரம்மச் சூட்சுமத்தைக் காட்டியே
வல்லமை நாரணன் வகுத்துரைத் தானே!

பாடல் 5: அன்னத்தின் ஆன்மீக ரகசியம்

கோட்டை யம்மாள்தந்த கொட்டாங்கச்சி அன்னத்தை
ஏற்று வயிற்றுக்குள் ஈதோர் உருண்டையாய்க்
காற்றாய்க் கலந்து பசிகடந்த தத்துவத்தை
நாற்றமுறு பாரினில் நாதன் காட்டியதே!

பாடல் 6: அமிர்தத்தம்மையாரின் கனவில் தோன்றுதல்

கவலையொடு துயின்றஅமு தாம்பிகையின் கனவினில்
தவவடிவக் காவியொடு தான்தோன்றி நாதன்
"உவமையிலாச் சுவாமிகள் வரச்சொன்னார்" என்றே
அவளையழைத் தானவன் அற்புதமகி மையாமே!

பாடல் 7: தாயும் பிள்ளையுமான ஆன்ம பந்தம்

"தாயும்பிள் ளையுமாய்க் காலங்க ழிக்கவே
சேயுனை அழைத்தேன்" எனவாழ்த்தி நாதன்
பேயுலகப் பற்றறுத்துப் பிறப்பிலா ஞானத்தை
ஆயுமமு தம்மைக் களித்தனன் அன்றே!

பாடல் 8: வாசியுறங்கா ஏகாட்சர யோக நிலை

பசியெடாப் பார்வை பறவாது வாசி
புசியுறங்கா யோகியாய்ப் புண்ணியனாய் நின்றால்
இசிவெடா தேகாட் சரத்தினில் இளைப்பிலா
வசியமாம் யோக மகிமைகாட் டினனே!

பாடல் 9: முத்திக்குப் பங்கமில்லை என்ற வாக்கு

"முத்திக்குப் பங்கமிலை இனியிவன் பேசான்
வார்த்தைக்கு வார்த்தையிலை" என்றேநா தன்
தேத்துதிசேர் ஜீவ முத்தத் திருநிலை
பார்த்தினிது பாடிப் பிரகடனஞ் செய்தானே!

பாடல் 10: பொய்மணி ஆசை துறந்த மெய்ஞானம்

கண்மணியைக் காணாது காசினிமேல் பொய்மணி
விண்மணிபோல் ஆசைகொண்டு வீணேபிறந் திறந்தேன்
அண்ணல்ஈ ஸ்வரசங் கற்பமென்ன செய்யலாம்
திண்ணமுறு மாயை செறுத்தமகி மையாமே!

பதிகம் 9: சமாதிப் பதிகம்

பாடல் 1: மகா சமாதித் தீர்மானம்

நூற்றிரு பதாண்டுகள் நோன்பினை நோற்று
காற்றினில் கலந்தேகிக் கண்ணொளி யாக
வீற்றிருக்கப் பிரம்மத் தொடுசுவா தீனம்
ஏற்றிடவே நாதன் திருவுள்ளங் கொண்டேனே!

பாடல் 2: ஆகாராதிகளை அறவே துறத்தல்

அம்மையார் தந்தவவ் வன்ன முடன நெய்
வெம்மையாம் பருப்புக் கலவையும் விட்டே
தம்மையே சமாதித் தவத்தினில் கூட்டவே
அம்மையப் பானவன் ஆகாரந் துறந்தானே!

பாடல் 3: தீவிர யோக நிலை

உணவினை நீக்கியே உலகியல் சிந்தனை
கணமும் இலாதுயிர் காற்றினை யொடுக்கி
மனமது யோகத்தில் மூழ்கிடக் கண்டு
புனிதக்காட்டுப் புத்தூர் புலம்பிக் கவன்றதே!

பாடல் 4: அமிர்தத்தம்மாள் வீட்டுத் திண்ணை வருகை

யோகத் திருந்து தற்கா லிகமாக
ஏகமாய் அமுதவல்லி யம்மையின் வீட்டுத்
திண்ணையில் வந்தமர்ந்த தேவனை நோக்கிப்
பெண்ணவள் கண்ணீர் பெருக்கிக் கவன்றாளே!

பாடல் 5: யோகியின் இலக்கணம் உரைத்தல்

பசியெடாப் பார்வை பறவாது வாசி
புசியுறங்கா யோகியாய்ப் புண்ணியனாய் நின்றால்
இசிவெடா தேகாட் சரத்தினில் இளைப்பிலா
வசியமாந் தத்துவத்தை வள்ளல் உரைத்தானே!

பாடல் 6: ஜீவன் முத்த நிலையை உறுதிப்படுத்துதல்

"முத்திக்குப் பங்கமிலை இனியிவன் பேசான்
வார்த்தைக்கு வார்த்தையிலை" என்றேநா தன்
தேத்துதிசேர் ஜீவ முத்தத் திருநிலை
பார்த்தினிது பாடிப் பிரகடனஞ் செய்தானே!

பாடல் 7: பொய்மணி ஆசையைச் சாடுதல்

கண்மணியைக் காணாது காசினிமேல் பொய்மணி
விண்மணிபோல் ஆசைகொண்டு வீணேபிறந் திறந்தேன்
அண்ணல்ஈ ஸ்வரசங் கற்பமென்ன செய்யலாம்
திண்ணமுறு மாயை செறுத்தவிறு திமொழியே!

பாடல் 8: நிர்விகற்ப சமாதியில் ஆழ்தல்

இறுதி யுபதேசத் தீந்தமிழ்ப் பாக்கள்யாவும்
உறுதியொடு பாடி யுலகத்தார் சூழவே
சிறுசலன முமிலாச் சீர்நெஞ்ச வொடுக்கமுறும்
நிர்விகற்ப மாஞ்சமாதி நிலைக்குள்ளே ஆழ்ந்தாரே!

பாடல் 9: இரண்டு நாட்கள் சமாதி நிலை

அசைவிலா துடலிருக்க அண்ணலும் பிரம்ம
இசைவொடு இரண்டாநாள் எழிலார் நிலையில்
திசையெலாந் துதித்திடத் தீரமாய் அமர்ந்தே
நிசமகா நிலைதனில் நின்றாரே நாதனே!

பாடல் 10: மகா சமாதி நாள்

மாசி யிருபத் தெட்டாந் தேதிஞா யிறன்று
காசினி போற்றுங் கேட்டை நன்னாளில்
ஊனுடலை நீத்தே யுயர்பிரம்மச் சோதியாய்த்
தானுமலர்ந்தானே தவசீல நாதனே!

பதிகம் 10: போற்றிப் பதிகம்

பாடல் 1: அறியாமை நீக்கி ஆட்கொண்ட குரு

அறியாமை மாயை அகற்றிட வேதன்
நெறியான மெய்வடிவம் நேர்காட்டி நின்றான்
பிறவித் துயரம் பிரித்தடி யார்க்குப்
பொறுப்பொடு தாள்தந்த பொற்புறு போற்றி!

பாடல் 2: பிறவிப் பிணி தீர்க்கும் பெருமருந்து

முற்பிற விப்பயன் மொய்ம்பினில் வந்த
வெற்புறு துன்ப வினைப்பிணி தீர்க்கும்
அற்புத மாமலை மாமருந் தாகி
நற்பெரு நாரணன் நின்றனை போற்றி!

பாடல் 3: சமய பேதங்கள் கடந்த சமரச ஞானி

மதச்சண்டை வாதங்கள் மன்பதை யுள்ளே
விளையாட் டெனவொதுக்கி வேதாந்தச் சுடராய்
ஆன்ம நேய ஒருமை யளித்த
சமரச சன்மார்க்கச் சாதுவே போற்றி!

பாடல் 4: வேண்டுவோர்க்கு அருளும் காமதேனு

தேடிவரும் ஆன்மாக்கள் சிந்தை குளிரவே
நாடி வரமள்ளி நல்கிய காம
தேனுவென ஞானத் தீப்பால் சுரந்தருளும்
வானவர் போற்றுமவ் வள்ளலே போற்றி!

பாடல் 5: சிரசில் திருவடி சூட்டிய பிரம குரு

அச்சமும் குற்றமும் அடியவர் நெஞ்சில்
இச்சையி லாதுகொண்டே ஈசனவன் நீக்கிச்
சிரசினி லேதன்பாத முத்திரை சூட்டும்
பிரம குருமகான் பேரொளி போற்றி!

பாடல் 6: அழியாத போதம் நல்கும் புண்ணியன்

கீதத்தைப் பத்தியொடு பாடிடுந் தொண்டரின்
பூதக் கணக்கண்ணைத் திறந்துநா தன்
ஓதாத பேரமைதிப் பிரம்மப் போதத்தை
ஈவகை யால்நல்கும் புண்ணியனே போற்றி!

பாடல் 7: சீடரின் நெஞ்சம் பிரியாத உத்தமர்

அமிர்தவல்லி அம்மையின் தூயபக்தி க்கிரங்கி
இமிழ்துயர்ப் பற்றறுத்து நெஞ்சினிலே என்றும்
சிமிழொளி யாய்நீங்கா நிலைபெற்று வாழும்
திமிதக் குருநாத உத்தமனே போற்றி!

பாடல் 8: காலனை வென்ற தவசீலர்

காலனை வெல்லுமவ் வாசியோ கத்தினின்
சீலத் தவவலிமை மேவியே நின்றான்
ஞாலத்துச் சரணடைந்தோர் கர்மவினை யோட்டி
மாலறவே காத்த தவசீலனே போற்றி!

பாடல் 9: அருளும் அழியாத அமுதம்

சரிதத்தை நெஞ்சினில் சாத்தியே பக்குவமாய்
அறிவொடு போற்றுவார்க்கு அழியாத அமுதமாய்
உறுதியொடு நித்தியப் பேரின்பம் நல்கும்
மறுவிலா ஞான அமுதமே போற்றி!

பாடல் 10: பிரம்மேந்திரர் சதகப் பலன்

சீர்மருவு தமிழாசிரியை மருதாம்பாள் செப்பிய
பார்மருவு பிரம்மேந்திரர் பத்தியுடைச் சதகத்தை
ஆர்வமொடு வாசிப்போர் ஆயுளொடு நன்மகப்பேறு
ஏர்மருவு செல்வமுடன் எழில்வாழ்வு பெறுவாரே!

எளிய பொழிப்புரை

பதிகம் 1: திருத்தலச் சிறப்பு

பாடல் 1 (பொன்னி நதிச் சூழல்):

அலைகள் வீசும் காவிரி ஆற்றின் வடகரையில், எல்லா வளங்களும் நிறைந்த மலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்த ஊராகக் காட்டுப்புத்தூர் விளங்குகிறது. சான்றோர்கள் மனதார விரும்பிப் போற்றும் பெருமைமிக்க இந்தத் திருத்தலத்தில் நிலையாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர சுவாமிகளின் புகழ் நீடூழி காலம் வாழ்க!

பாடல் 2 (சோலைகளின் எழில்):

அழகிய மலர்ச்சோலைகள் சுற்றிலும் சூழ்ந்த ஊராகக் காட்டுப்புத்தூர் விளங்குகிறது. காவிரியிலிருந்து வீசும் குளிர் தென்றல், கனிந்த வாழைகளையும், பெரிய நெல்வயல்களையும் செழிக்கச் செய்யும் இத்தலம், தெய்விக மணம் கமழும் ஒரு மகத்துவமிக்கப் பதியாகும்.

பாடல் 3 (புவியியல் எல்லை):

பக்கத்துச் சேர நாட்டாருமே போற்றத்தக்க வளமான சோழ நாட்டில், சீர்மிகு திருச்சி மாவட்டத்தின் எல்லையில் இந்த ஊர் அமைந்துள்ளது. இரக்க குணம் படைத்த சான்றோர்கள் கூடி வாழும் இவ்வூரே, நாராயண பிரம்மேந்திர சுவாமிகள் அமர்ந்த நற்றலமாகும்.

பாடல் 4 (மும்மலம் அறுக்கும் தலம்):

மனிதனைத் துயரத்தில் ஆழ்த்தும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலங்களையும் அடியோடு போக்கி முக்திக்

கரையைக் காட்டும் தலம் இது. சற்றும் நெறி மாறாத தூய பக்தி கொண்ட அடியார்களுக்கு, எல்லையற்ற உன்னதப் பேரின்பத்தை இத்தலம் வாரி வழங்கும்.

பாடல் 5 (பிறவிப் பிணி தீர்க்கும் பெருமருந்து):

இத்தலம் மனிதர்களின் உடற்பிணிகளைத் தீர்க்கும் உன்னத மருந்தாகவும், பிறவித்துன்பத்தை அறுக்கும் பெருமருந்து ஞானமாகவும் விளங்குகிறது. உலகப் புகழ்பெற்ற நாராயண பிரம்மேந்திர சுவாமிகள் காக்கும் இந்தத் திருத்தலத்தை, நெஞ்சே! நீ நாள்தோறும் உறுதியுடன் வணங்குவாயாக!

பாடல் 6 (அறமவார் மடாலயச் சிறப்பு):

உலகியல் சார்ந்த பொய்மைகளை ஒழித்து, உண்மையான மெய்ப்பொருளை நேருக்கு நேராகக் காட்டும் அளவற்ற துறவறத்தின் அடையாளமாக, பிரம்மேந்திர சுவாமிகளின் இந்தத் தூய மடம் இத்தலத்தில் அமைந்து விளங்குகிறது.

பாடல் 7 (இல்லறத்தார்க்கு இரும்பயன் அளித்தல்):

இத்தூய மடம் துறவிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல், உலகத்தில் அறநெறியோடு வாழும் இல்லறத்தார்க்கும் தங்களின் பிறவித்துன்பங்களை அறுத்தெறிந்து, குறைவில்லாத பேரின்ப வீட்டை அடைவதற்குக் பேருதவி புரியும் ஒரு பெரும் அருட்கலனாகும்.

பாடல் 8 (அமுதாம்பிகையார் தவம்):

அமுதவல்லி அம்மையார் (அமிர்தத்தம்மையார்) தனது மெய்யினால் போற்றி வளர்த்த நற்பூமியாகவும், நந்தியெம்பெருமானின் திருவடி போன்ற தூய தவப்பயனால் அடியார்களுக்கு உய்வடையும் வழியைக் காட்டிய ஒளிமிகுந்த திருத்தலமாகவும் இது விளங்குகிறது.

பாடல் 9 (தெய்வ நிலைசேர் காமதேனுத் தலம்):

வேண்டுவோருக்கு வேண்டியதை வாரி வழங்கும் காமதேனுவைப் போல, இத்தலம் அடியார்களுக்கு மேலான ஞானப் பாலை ஊட்டி, அவர்களின் ஆருயிர் ஆசைகள் அனைத்தையும் தீர்த்து வைக்கும் ஒரு பாக்கியம் நிறைந்த தலமாகும்.

பாடல் 10 (காட்டுப்புத்தூர் பெற்ற பெரும்பேறு):

நூற்றியிருபது ஆண்டுகள் இப்பூமியில் கடுந்தவம் புரிந்து, காட்டுப்புத்தூரிலேயே மகா சமாதி எய்திய உன்னத ஜீவன்முகத்தரான சுவாமிகளின் அருளால், இவ்வூர் உலகமெங்கும் புகழப்படும் பாக்கியம் மிக்கத் திருத்தலமாக மாறியுள்ளது.

பதிகம் 2: அவதாரப் பதிகம்

பாடல் 1 (வேட்கூர் கிராமத்தின் சிறப்பு):

நீர் வளமும், செழுமையான நில வளமும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றதும், பெரிய முனிவர்கள் பலர் தவம் செய்த சிறப்புடையதும், சான்றோர்கள் எக்காலமும் போற்றி வாழும் பெருமைமிக்கதுமான ஆந்திர மாநிலத்தின் 'வேட்கூர்' என்னும் கிராமத்தில் நமது உன்னத அண்ணல் அவதரித்தார்.

பாடல் 2 (தந்தை வேங்கடாசலரின் பெருமை):

தன் இல்லம் தேடி வரும் துறவிகளையும் அடியார்களையும் தெய்வமாக மதித்து, அவர்களுக்குக் குறைவின்றி அன்னதானம் வழங்கி, குற்றமற்ற வள்ளலாய் வாழ்ந்த வேங்கடாசல ரெட்டி என்பவரே சுவாமிகளுக்குத் தந்தையாகும் பேறு பெற்றார்

பாடல் 3 (தாயாரின் நற்பண்புகள்):

கற்பிலும், சொல்லிலும் சிறந்த இல்லத்தரசியாக விளங்கி, தனது கணவரின் உள்ளக் குறிப்பறிந்து நடந்துகொண்ட உன்னதத் தாயார், தனது புண்ணிய வயிற்றில் இப்பேரொளிப் புதல்வரைத் தாங்கிப் பெற்றெடுத்தார்.

பாடல் 4 (வைணவ நெறியும் குலதெய்வமும்):

தூய்மையான வைணவக் குலத்தில் பிறந்து, திருமலை வேங்கடவப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தனது ஆயுள் முழுவதும் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு, பேரன்போடு வழிபட்டு வந்த பெருமைமிக்கக் குடும்பத்தின் குலமணியாகச் சுவாமிகள் தோன்றினார்.

பாடல் 5 (மூன்று புதல்வர்களின் பிறப்பு):

அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பால்களின் வடிவமாக முதலில் மூன்று ஆண் மகவுகள் தோன்றி, குறைவில்லாத மகிழ்ச்சியோடு அந்த நற்குலம் சிறந்து விளங்கும் வண்ணம் வாழ்ந்து வந்தனர்.

பாடல் 6 (நான்காம் முறை கருவுறுதல்):

செய்த நல்வினைகளின் பயனாக அந்தத் தாயார் நான்காம் முறையாகக் கருவுற்ற போது, உலகமெங்கும் மங்களகரமான நன்னிமித்தங்களும், சுபக் கனவுகளும் தோன்றி நன்மைகளைத் தந்தன.

பாடல் 7 (அவதாரம்):

ஆங்கில ஆண்டு 1791-ஆம் ஆண்டில், தூய்மையான குணங்கள் பொருந்திய அன்னை தன் வயிற்றில் பத்து மாதங்கள் சுமந்து, இப்பூமியில் நாரணனாகிய தூய சுவாமிகளைப் பெற்றெடுத்தாள்.

பாடல் 8 (முக்திக்கு நிகரான புதல்வன்):

அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று மைந்தர்களுக்குப் பிறகு பிறந்த இந்த நான்காவது மைந்தன், 'வீடுபேறு' (முக்தி) என்னும் நான்காம் நிலையைப் போன்றவன் என்பதை உணர்ந்து, தந்தை பேரானந்தம் அடைந்தார்.

பாடல் 9 ('நாராயணன்' திருநாமம்):

சாஸ்திர விதிகளின்படி செய்ய வேண்டிய அனைத்துச் சடங்குகளையும் தந்தை முறையாகச் செய்து, தங்கள் குலதெய்வமான அந்தத் திருமாலின் (நெடுமால்) திருநாமத்தைக் கொண்டு 'நாராயணன்' என்று பெயரிட்டார்.

பாடல் 10 (துளசி மணம் வீழும் இளமை):

"முளையிலேயே மணக்கும் துளசி" என்பதைப் போல, இளமைப் பருவத்திலேயே தெய்விகப் புன்னகையோடும், வளர்பிறை போன்ற அழகிய வடிவத்தோடும் விளங்கிய நாராயணன், தனது ஐந்தாம் வயதிலேயே இறைவனைத் தொழத் தொடங்கினார்.

பதிகம் 3: கனவுத் திருவருள்

பாடல் 1 (இராஜராஜேசுவரியின் முதல் தோற்றம்):

சுவாமிகள் நிலைபெற்ற இல்லற வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருந்த காலத்தில், மின்னல் போன்ற பிரகாசமான முத்து மாலைகளின் பேரொளிப் பிழம்பாக விளங்கும் அன்னை ஸ்ரீ இராஜராஜேசுவரி, அவரது கனவில் முதன்முறையாகத் தோன்றித் தனது பேரருளைத் தந்தாள்.

பாடல் 2 (ஆறாம் வயது நினைவூட்டல்):

சுவாமிகளின் ஆறாம் வயதில் கார்த்திகைத் தீபத் திருநாளில் அன்னை காட்சி கொடுத்து, "நீ பிறப்பற்ற நிலையை அடைய வேண்டியவன் என்பதை மறந்துவிட்டாயா? இல்லறத்தை விடுத்துத் துறவறம் மேற்கொள்வாயாக!" என்று கட்டளையிட்டாள்.

பாடல் 3 (மானத்தின் மீதான பயமும் கலக்கமும்):

தன் குடும்பத்துடனும் மனைவியுடனும் கௌரவமாக வாழ்ந்து வந்த சுவாமிகள், துறவியாகித் கையில் திருவோடு ஏந்திப் பிச்சை எடுத்து உண்பதா என்று அஞ்சி, அன்னை காட்டிய ஞானத் துறவற வழியை ஏற்க மறுத்துக் கலங்கினார்.

பாடல் 4 (அம்பிகையின் இரண்டாம் தோற்றம்):

தனது பக்தனின் நெஞ்சத்துத் தவிப்பை உணர்ந்த இன்ப வடிவினளான அன்னை, மீண்டும் கனவில் தோன்றி, "இறைவனுக்காக எடுக்கும் பிச்சை உணவே தூய்மையானது, அதில் எந்தத் துன்பமும் இல்லை; எனவே அஞ்சாதே, உன் மனக்கலக்கத்தை விடுப்பாயாக!" என்று தேற்றினாள்.

பாடல் 5 (இல்லறத்திலேயே வைக்கப் பிரார்த்தித்தல்):

வீடுபேற்றை நோக்கி உடனே செல்லத் துணியாத மனத்துடன் சுவாமிகள், "தாயே! நான் இந்த இல்லற வாழ்க்கையிலேயே இருந்து கொண்டு, உனது திருவடிகளை எப்போதும் போற்றி வழிபட அருள் செய்வாயாக!" என்று அன்னையிடம் வேண்டினார்.

பாடல் 6 (மூன்றாம் கனவு):

"முன்னர் அந்தணனாகவும், புலையனாகவும், ஒட்டனாகவும், வண்டனாகவும் பல்வேறு பிறவிகளை எடுத்து வந்த நீ, இந்த நன்நெறியான தவ வாழ்க்கையை அடைவதற்காகவே இப்பிறவி எடுத்துள்ளாய், எனவே துறவு பூணுவாய்!" என்று அன்னை தனது மூன்றாவது கனவில் எடுத்துரைத்தாள்.

பாடல் 7 (நான்காம் கனவு):

"மிகப் பெரிய மாயையின் வலிமையைக் கொண்டுள்ள இந்த உலகத்தில், பிறவி என்னும் பெருங்கடலை நீந்தி முக்தி அடைய விரும்புபவர்கள் எவரோ, அவரே எனது இந்த நல்வழியை ஏற்பர்" என்று அன்னை தனது நான்காவது கனவில் உரைத்தாள்.

பாடல் 8 (காற்பண முடிப்புச் சோதனை):

"ஒரு துணியில் காற்பணத்தை முடிந்து மண்ணில் புதைத்து வை" என்று அன்னை கூற, சுவாமிகள் அவ்வாறே செய்ய, அது மாயமாய் மறைந்தது. இருமுறை இந்த மாயா லீலையைக் காட்டி, உலகப் செல்வங்கள் எதுவும் நிலைக்காது என்ற உண்மையை அன்னை அவருக்கு உணர்த்தினாள்.

பாடல் 9 (முப்பது உறவினர்களின் மரணம்):

அன்னையின் கட்டளையை மீறி இல்லறத்தில் நீடித்த காரணத்தால், சுவாமிகளின் சுற்றத்தைச் சேர்ந்த முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட உறவினர்கள் அடுத்தடுத்து மரணமடைந்தனர். இந்த ஆறாத் துயரம் அவரது நெஞ்சைப் பக்குவப்படுத்தித் துறவறத்திற்குத் தயார் செய்தது.

பாடல் 10 (ஐந்தாம் கனவு):

"முன்பு ஒட்டனாய்ப் பிறந்த போது கல் சுமந்த உனது மார்பு, இப்போது இறைவனுக்காகத் திருவோட்டைச் சுமந்தால் மட்டும் தேகம் இளைத்துவிடுமா?" என்று அன்னை ஐந்தாவது கனவில் கேட்க, சுவாமிகள் இல்லறத்தை முற்றிலுமாகத் துறக்கத் துணிந்தார்.

பதிகம் 4: துறவுப் பதிகம்

பாடல் 1 (இல்லற பந்தங்களை அறுத்தெறிதல்):

அன்னை பராசக்தி இட்ட ஐந்தாவது கட்டளையைக் கேட்டு, சுவாமிகள் அதுவரை தம்மைக் கட்டியிருந்த இல்லறப் பாசத் தளிர்கள் அனைத்தையும் நெஞ்சார அறுத்தெறிந்து, தூய துறவற நிலையை மேற்கொண்டார்.

பாடல் 2 (சரணாகதி அடைதல்):

"தாயே! உனது பொன்னான திருவடி நிழலை விட்டு இனி நான் பின்வாங்க மாட்டேன், உனது பேரருளை எனக்குத் தந்தருள்வாய்" என்று உருகி, கண்களில் இருந்து கண்ணீர் மடைதிறந்து பாய அன்னையின் பாதங்களில் வீழ்ந்து சரணடைந்தார்.

பாடல் 3 (சித்தூரை நோக்கிப் புறப்படுதல்):

தனக்குரிய சொத்துக்கள், சுகங்கள் மற்றும் உலகப் பற்றுக்கள் அனைத்தையும் முழுமையாக நீக்கி, முத்துமணிகள் பதித்த மாளிகையைத் துறந்து, ஏகாந்தமான ஞானியாய் வித்தகர் சுவாமிகள் 'சித்தூர்' நகரத்தை நோக்கி விரைந்து சென்றார்.

பாடல் 4 (தேடி வந்த சுற்றத்தினர்):

தங்களை விட்டு மறைந்துபோன சுவாமிகளைத் தேடி, உலகத்தின் பல இடங்களிலும் அலைந்து அழுது கதறிய அவரது உறவினர்கள், இறுதியாகச் சித்தூர் நகரில் அவர் தீவிர யோக நிஷ்டையில் வீற்றிருக்கும் உன்னதத் திருநிலையைக் கண்டு அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

பாடல் 5 (இல்லறத்திற்குத் திரும்ப வேண்டுதல்):

"எங்களை ஆளும் ஐயனே! நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம்? நல்வழி காட்ட வேண்டிய நீங்கள் எங்களை தவிக்கவிடலாமா?

மனைவி, மக்களுடன் மீண்டும் இல்லத்திற்குத் திரும்புங்கள்" என்று உறவினர்கள் அனைவரும் அவரது பாதங்களில் விழுந்து அழுது வேண்டினர்.

பாடல் 6 (உலகியல் பற்றை மறுத்தல்):

அழுது புலம்பும் சுற்றத்தாரின் ஆறாத் துயரைக் கண்டும் மனம் மாறாத சுவாமிகள், "என்னைக் கும்பிடும் என் தோழர்களே, கேளுங்கள்! உலகியல் பற்றுகளை நான் முறையாகத் துறந்துவிட்டேன், இதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லை; எனவே இனி வருந்தாதீர்கள்" என்று தெளிவுபடுத்தினார்.

பாடல் 7 (வைராக்கிய நிலை உரைத்தல்):

"நான் அந்தத் தேவியின் கட்டளையை ஏற்றுத் துறவு பூண்டுள்ளேன்; இந்த உலகத்தில் மீண்டும் தோன்றிப் பொய்மையான இல்லறச் சேற்றில் நான் வீழ்வேனோ? எவர் கூப்பிட்டாலும் இனி நான் இல்லறத்திற்குத் திரும்ப மாட்டேன்" என்று தனது அசைக்க முடியாத வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

பாடல் 8 (துறவறத்தை அழிக்காதிருக்கக் கோருதல்):

"தூய்மையான ஒருவரின் துறவற நெறியை அழிக்க முயல்வது உங்களுக்கு அறநெறி ஆகாது" என்று தூய சிந்தனை கொண்ட சுவாமிகள் எடுத்துரைக்க, உலகப் புகழ்பெற்ற அவரது சுற்றத்தினரும் வேறு வழியின்றித் தங்களின் ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்றனர்.

பாடல் 9 (யோக வாழ்க்கையில் புகுதல்):

சுற்றத்தாரும் உலகியல் சூழ்ந்த சூழ்ச்சிகளும் தங்களை விட்டு நீங்கிய பிறகு, சித்தூர் நகரில் எதன் மீதும் பற்றற்ற ஏகாந்தமான தவநிலையில், தீவிர யோக நிஷ்டைக்குள் நற்றவரான சுவாமிகள் புகுந்தார்.

பாடல் 10 (முழுமை பெற்ற ஞானியாதல்):

சோலைகளின் ஓரங்களிலும், தூய்மையான ஆற்று மணல் மேடுகளிலும், சிறந்த பத்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து உலகச் செயல்கள் யாவும் அற்று, இறைவனோடு தன் மனதைக் குவித்து, வாழும் போதே முக்தி பெற்ற 'ஜீவன் முத்தனாக' சுவாமிகள் முழுமை பெற்றார்.

பதிகம் 5: திருத்தலப் பயணம்

பாடல் 1 (சித்தூர் எல்லையைத் தாண்டுதல்):

சித்தூர் நகரில் தன்னை நாடி வரும் சீடர்களால் தனது மெய்ஞ்ஞானத் தவத்திற்கு எவ்வித இடையூறும் நேராதிருக்க எண்ணிய சுவாமிகள், அத்திருமலையில் உள்ள வேங்கடவனின் புண்ணியக் குகையினுள் நற்றவம் செய்ய வேண்டி அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

பாடல் 2 (திருவேங்கடவன் மீது பதிகம்):

தனது குலதெய்வமாகிய திருப்பதி வேங்கடேசப் பெருமான் மீது, நற்பண்புகள் நிறைந்த தெலுங்கு மொழியில் நூறு அரிய விருத்தப் பாடல்களைப் பாடி, பேரன்போடு அவனது திருவடிகளைப் போற்றி வழிபட்டார்.

பாடல் 3 (தென்திசை நோக்கிய பயணம்):

திருமலைக்குச் செல்ல முயன்ற போது, "அங்குச் செல்ல வேண்டாம்" என்று அசரீரியாக அம்பிகையின் உத்திரவு வர, அதனை ஏற்றுத் தனது சிந்தனையை மாற்றி, எப்போதும் புகழ்பெற்ற தென்திசையான தமிழகத்தை நோக்கித் தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

பாடல் 4 (மார்கழிச் சன்னியாசியுடனான சந்திப்பு):

தனது பயணத்தின் மூன்றாவது நாளில் ஒரு பழைய சிற்றூரில், வடதிசையிலிருந்து வந்த மாண்புமிக்கத் துறவி (சன்னியாசி) ஒருவரைச் சந்தித்து, தவம் செய்வதற்கேற்ற சிறந்த இடத்தைப் பற்றித் தனது தேன் போன்ற இன்மொழியால் உரையாடினார்.

பாடல் 5 (பழனி மலைச் சிறப்புகரைத்தல்):

தென்னாட்டில் உள்ள சிறப்புமிக்கப் பழனி மலையே நற்றவம் செய்வதற்கு மிகவும் உகந்த, பொன்னான இடம் என்று அப்புண்ணியத் துறவி கூற, அதனைக் கேட்டுச் சுவாமிகளும் உடனே பழனிக்குச் செல்லச் சம்மதித்தார்.

பாடல் 6 (சன்னியாசியுடன் வேதாந்த விசாரணை):

பசியற்ற வேளையில் இருவரும் ஒன்றாக அமர்ந்து, அறியாமை இருளை நீக்கும் பேரொளியை நேருக்கு நேராகக் காணும் வழிகளைப் பற்றியும், உள்முகமாக வீற்றிருக்கும் வேதாந்த உண்மைகளைப் பற்றியும் சிறப்பாக ஆராய்ந்தனர்.

பாடல் 7 (சமயங் கடந்த சுத்த வெளிப் பாடல்):

"ஊருக்குள் இறைவனின் திருநாமங்கள் ஒலிக்கட்டும்; ஆனால், நமக்குள்ளே அமர்ந்து ஒளிரும் சுத்தப் பேரொளியே உண்மையானது" என்று பாடி, மதக் கோட்பாடுகளைக் கடந்த சுத்த வெளித் தத்துவத்தில் நிலைத்து நின்றனர்.

பாடல் 8 (திருச்சிராப்பள்ளி மற்றும் கருவூர் வருகை):

சுவாமிகளின் உன்னத ஞானத்தைக் கண்ட அந்தச் சன்னியாசி, அவரது மலர்ப் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினார்; பின்னர் இருவரும் திருச்சிராப்பள்ளி நாட்டை அடைந்து, கருவூர் (கரூர்) மார்க்கமாக நடந்து வந்தனர்.

பாடல் 9 (கட்டளைக் கிராமத்துச் சாதுக்கள் சந்திப்பு):

அவர்கள் கட்டளை என்னும் சிற்றூரில் தங்கியிருந்த போது, அங்கிருந்த சாதுக்கள் சிலர், "காட்டுப்புத்தூரில் சாதுக்களுக்கு உடையும், உணவும், அரை ரூபாயும் தந்து அன்னமிடும் ஒரு வள்ளல் (ஜமீந்தார்) வாழ்கிறார்" என்ற செய்தியைக் கூற, சுவாமிகள் அங்குச் செல்லத் துணிந்தார்.

பாடல் 10 (பழனி முருகன் தரிசனப் பதிகம்):

"பார்த்தால் பழனிமலை, பார்வையிட்டால் தங்கமலை" என்று போற்றப்படும் சீர்மிகு தலத்திற்குச் சென்று, வடிவழகனான பழனி முருகப் பெருமானைத் தரிசித்து, ஆனந்தக் கண்ணீரோடு அழகிய தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்தார்.

பதிகம் 6: காட்டுப்புத்தூர் வருகை

பாடல் 1 (காட்டுப்புத்தூர் எல்லையை அடைதல்):

கட்டளைக் கிராமத்துச் சாதுக்கள் கூறியபடியே, அடியார்களுக்கான ஆடையும், உதவிப் பணமும் பெற வேண்டி, வளம் கொழிக்கும் காவிரி ஆற்றின் கரையில் அமைந்த பெருமைமிக்கக் காட்டுப்புத்தூரின் எல்லையை வித்தகரான சுவாமிகள் வந்தடைந்தார்.

பாடல் 2 (சாவடியில் தங்குதல்):

சுவாமிகள் காட்டுப்புத்தூர் ஊருக்குள் நுழையும் போது, கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்திருந்த மக்கள் தங்கும் சாவடியில் தங்கி ஒய்வெடுத்தார்; அவருடன் வந்த சன்னியாசி மட்டும் உடையும் காசும் பெற்று வர ஊருக்குள் சென்றார்.

பாடல் 3 (தனித்திருந்த தவசீலர்):

காசு, ஆடை போன்ற உலகியல் பொருட்கள் மீது எவ்வித ஆசையும் இல்லாதவராக, முகத்தில் தவக்கனலின் பேரொளி மிளிர, அந்தச் சாவடியில் எவருமற்றுத் தனித்திருக்கும் ஈசனாகவே சுவாமிகள் ஏகாந்தமாய் வீற்றிருந்தார்.

பாடல் 4 (மூன்று சான்றோர்களின் சந்திப்பு):

சுவாமிகளின் தெய்விகத் தோற்றத்தைக் கண்டு நெஞ்சார ஈர்க்கப்பட்ட சஞ்சீவி உபாத்தியாயர், செவ்வந்தி லிங்கம் பிள்ளை, மற்றும் சந்திரசேகரப் பிள்ளை ஆகிய மூன்று உள்ளூர் வாசிகள் சாவடிக்கு வந்து சுவாமிகளை நேரில் சந்தித்தனர்.

பாடல் 5 (மகான் என்றுணர்ந்த வைபவம்):

சுவாமிகளுடன் சற்று உரையாடி, அவரது சாஸ்திர ஞானத்தையும், மதக் கோட்பாடுகளைக் கடந்த மெய்ஞ்ஞானத் தத்துவத்தையும் கேட்டுணர்ந்த அம்மூவரும், "இன்று நாம் கண்ட இந்தத் துறவி சாதாரண மனிதரல்லர், இவர் ஒரு நற்றவ மகாத்மா" என்று நெஞ்சார உணர்ந்துகொண்டனர்.

பாடல் 6 (ஊர் மக்களின் வற்புறுத்தல்):

"பாக்கியம் நிறைந்த நாதரே! நீங்கள் பழனிக்குச் செல்ல வேண்டாம், வளம் மிகுந்த எங்களது காட்டுப்புத்தூரிலேயே தங்கி எங்களை ஆட்கொள்ள வேண்டும்" என்று அந்த மூன்று சான்றோர்களும் சுவாமிகளிடம் அன்போடு வற்புறுத்திக் வேண்டினர்.

பாடல் 7 (பயண நினைவை விடுதல்):

காட்டுப்புத்தூர் மக்களின் தூய்மையான அன்பையும், அவர்கள் காட்டிய மேலான பக்தித் திறத்தையும் கண்ட சுவாமிகள், தான் பழனி மலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று வைத்திருந்த பயண முடிவைத் தளராமல் அடியோடு கைவிட்டார்.

பாடல் 8 (சன்னியாசியின் விடைபெறல்):

சில மாதங்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்த அந்தச் சன்னியாசியும், சுவாமிகள் காட்டுப்புத்தூரிலேயே நிலைபெறப் போவதை உணர்ந்து, தன் கையில் தண்டமேந்திப் பழனி மலையை நோக்கிச் செல்லச் சுவாமிகளிடம் அன்போடு விடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்.

பாடல் 9 (சிறுகுடில் அமைத்தல்):

ஞான மாதவனாகிய சுவாமிகள் தங்கள் ஊரில் தங்கி வாழ்வதற்காகக் காட்டுப்புத்தூர் மக்கள் தங்களின் கண்களின் இமைகளைப் போல அவரைப் போற்றிப் பாதுகாத்து, ஓலைகளால் வேயப்பட்ட ஒரு அழகிய தூய சிறுகுடிலை அமைத்துத் தந்தனர்.

பாடல் 10 (பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத்தக்க நாள்):

அன்று அம்மூன்று சான்றோர்கள் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டதால், இன்று காட்டுப்புத்தூர் பெரும் பாக்கியம் பெற்று விளங்குகிறது; இது பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத்தக்க ஒரு ஆன்மீக யுகத்தின் தொடக்க நாளாக அமைந்தது.

பதிகம் 7: அத்வைத ஞான உபதேசம்

பாடல் 1 (அத்வைத போதத்தின் ஆன்மா):

பாரத நாட்டின் பழமையான கடல்களும், ஆன்மீக நெறிகளும் எதனைப் போற்றுகின்றனவோ, அத்தகைய மேலான அத்வைதப் பேரறிவைப் பெறுவதே ஆன்மாக்கள் அடையும் உன்னதமான பெரும் பாக்கியமாகும்.

பாடல் 2 (சமய வாதங்கள் பிள்ளை விளையாட்டு):

மதங்களின் பெயரால் மனிதர்கள் செய்யும் சண்டைகளும் வாதங்களும் இமய அளவு கூட அறிவில்லாத, சிறு பிள்ளைகள் செய்யும் விளையாட்டைப் போன்றதே என்று வித்தகராகிய சுவாமிகள் தெளிவான சித்தாந்தமாக உரைத்தார்.

பாடல் 3 (புற அடையாளங்களைக் கடத்தல்):

திருநீறு, திருமண் போன்ற புற அடையாளங்களை மட்டும் நெற்றியில் அணிவதிலோ, வெற்றுச் சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதிலோ ஆர்வம் காட்டாமல், சமயக் குறியீடுகளைக் கடந்து பேரொளி வீசும் ஞான தேசிகராகச் சுவாமிகள் விளங்கினார்.

பாடல் 4 (நாத நாமம் நமக்குள்ளே):

ஊருக்குள் இறைவனின் பெயர்கள் ஓங்கி ஒலிக்கலாம்; ஆனால், உண்மையில் பிரம்மத்தின் பேரொளியாக நமக்குள்ளேயே வீற்றிருந்து இயங்கும் அந்த நாத தத்துவத்தை நேருக்கு நேராகத் தனது நெஞ்சில் உணர்ந்து உரைத்தார்.

பாடல் 5 (சுத்த வெளி நமக்குள்ளே):

விண்ணுலகில் இறைவன் எங்கோ தூரத்தில் இருப்பதாக எண்ண வேண்டாம்; தெளிவான அந்தச் சுத்த வெளியும், எல்லையற்ற வான்வெளியும் நமது உள்ளத்திற்குள்ளேயே தான் வீற்றிருக்கிறது என்று வள்ளலாகிய பிரம்மன் தெளிவுபடுத்தினார்.

பாடல் 6 (சீவ லிங்கம் நமக்குள்ளே):

கங்கைக் கரையில் புண்ணியம் தேடி அலைபவர்களே கேளுங்கள்! மங்களகரமான சீவலிங்கமும், புண்ணிய நதிகளும், வழிபாடுகளும் உண்மையில் நமது உடலுக்குள் உறையும் ஆன்மாவிலேயே (ஜீவனிலேயே) நிறைந்துள்ளன என்றார்.

பாடல் 7 (ஞானக் கண் நமக்குள்ளே):

விலைமதிப்பற்ற மாணிக்கக் கற்களை வெளியில் தேடத் தேவையில்லை; அதனைக் காணும் அகக் கண்ணாகிய மனக்கண் நமக்குள்ளேயே உள்ளது, உலகப் பொருட்கள் வெளியில் இருந்தாலும் அகத்தின் நேர் ஒளி ஞானக்கண் திறக்கப்பட வேண்டும் என்றார்.

பாடல் 8 (மோனாந்தம் நமக்குள்ளே):

பசியைத் தீர்க்கும் அன்னம் இந்த உலகத்தில் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும், அழியாத பேரானந்தமாகிய மோன நிலை நமக்குள்ளேயே தான் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அடங்குவதே உன்னத நிலை என்றார்.

பாடல் 9 (பார்த்தால் பிரம்மம் தெரியும்):

ஏடுகளில் உள்ள நூல்களைப் படித்தால் உலகியல் அறிவும் சோறும் கிடைக்கும், ஆனால் வெறும் தர்க்கத்தினால் பாவம் செய்யாமல் உன்னத ஞானத்தைப் பெற வேண்டுமானால், அகக்கண்ணால் உள்நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும்; அப்போது பிரம்மம் கைக்கூடும்.

பாடல் 10 (பிறப்பும் இறப்பும் நீங்கிய உத்தம நிலை):

பிறப்பதே கர்ம வினைப்பயன், இறப்பது புண்ணியம், இடையில் வாழ்வது கர்மத்தை அனுபவிக்கவே; எனவே பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாத அந்த உன்னதமான அத்வைத பிரம்ம நிலையோடு என்றும் ஒன்றியிருப்பதே மிகச் சிறந்த உத்தம நிலையாகும்.

பதிகம் 8: மகிமைப் பதிகம்

பாடல் 1 (சித்தூர் மக்களின் பிணி தீர்த்தல்):

சுவாமிகள் சித்தூர் நகரில் தங்கித் தவம் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில், தங்களை வாட்டிய தீராத உடல் மற்றும் மன நோய்களுடன் தன்னை நாடி வந்த அடியார்களின் பிணிகள் அனைத்தையும் தனது ஞானக் கடைக்கண் பார்வையாலேயே நாள்தோறும் நீக்கி அருளினார்.

பாடல் 2 (அசாதாரண உணவுத் துறவு):

அன்னம் மற்றும் அன்றாட உணவுகள் அனைத்தையும் முற்றிலுமாகத் துறந்து, வெறும் ஆற்று மணலையும் தூய நீரையும் மட்டுமே உணவாக உட்கொண்டு, பசியின்றிப் பல்லாண்டுகாலம் தவம் இயற்றியது பிரம்மன் ஆகிய சுவாமிகளின் ஈடில்லாப் பெருமகிமையாகும்.

பாடல் 3 (அப்பாதுரைப் பிள்ளையின் புத்திரப் பேறு):

நீண்ட நாட்களாகக் குழந்தைப் பேறு இல்லாமல் மனவருத்தத்துடன் தன்னை வந்து சரணடைந்த அடியாரான அப்பாதுரைப் பிள்ளையின் குறையைத் தீர்த்து, அவருக்கு நன்மகன் பிறக்க மலர்ந்த முகத்துடன் வரமளித்துக் காத்தருளியது சுவாமிகளின் நற்றவ மகிமையாகும்.

பாடல் 4 (பழனி முருகன்):

கல்லாகச் சமைந்து நிற்கும் பழனி முருகப் பெருமானைக் கண்டு, "இவர் வெற்று நெல் சாதத்தைப் பிரசாதமாக இட்டாலும் உண்ண மாட்டார்; இவரே பரப்பிரம்மம்" என்று கூறி, அதன் ஆன்மீகச் சூட்சுமத்தை அங்கிருந்தவர்களுக்குத் தனது பேராற்றலால் சுவாமிகள் உணர்த்தினார்.

பாடல் 5 (அன்னத்தின் ஆன்மீக ரகசியம்):

கோட்டையம்மாள் என்னும் பக்தை பக்திப் பெருக்குடன் வேகவைத்த துவரம் பருப்பு, சர்க்கரை, நெய் சேர்த்தளித்த அன்னத்தைக் கொட்டாங்கச்சியில் பெற்று, அதனைத் தன் வயிற்றுக்குள் காற்றாய்க் கலந்து பசியடக்கிய யோகத் தத்துவத்தை இந்த உலகிற்குச் சுவாமிகள் காட்டினார்.

பாடல் 6 (அமிர்தத்தம்மையாரின் கனவில் தோன்றுதல்):

கணவனை இழந்து கவலையோடு துயின்ற அமுதாம்பிகையின் (அமிர்தத்தம்மையார்) கனவில், காவி ஆடையணிந்த தவவடிவோடு தோன்றி, "ஒப்பற்ற சுவாமிகள் உன்னைத் தன்னிடம் வரச் சொன்னார்" என்று கூறித் தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்டது சுவாமிகளின் அரிய அற்புத மகிமையாகும்.

பாடல் 7 (தாயும் பிள்ளையுமான ஆன்ம பந்தம்):

"நாமிருவரும் தாயும் பிள்ளையுமாக இருந்து காலத்தைக் கழிக்கவே உன்னை இங்கு அழைத்தேன்" என்று கூறி, அமுதாம்பிகையை வாழ்த்தி, அவளது உலகப் பற்றுகளை அறுத்தெறிந்து, பிறப்பற்ற பெருநிலையைத் தரும் மெய்ஞ்ஞானத்தை அவளுக்குச் சுவாமிகள் அக்கணமே அருளினார்.

பாடல் 8 (வாசியுறங்கா ஏகாட்சர யோக நிலை):

மூச்சுக்காற்றை (வாசி) ஒருமுகப்படுத்தி, கண் இமைக்காமல் விழித்திருந்து, தூக்கமும் பசியுமற்ற புண்ணிய யோகியாய் விளங்கி, அழியாத ஏகாட்சர (ஒற்றை எழுத்து) மந்திரத்தில் என்றும் நிலைத்திருக்கும் உன்னத யோக மகிமையினைச் சுவாமிகள் காட்டியருளினார்.

பாடல் 9 (முக்திக்குக் பங்கம் இல்லை என்ற வாக்கு):

"இனி இவன் உலகியல் வார்த்தைகளைப் பேச மாட்டான்; இவனது முக்தி நிலைக்கு எவ்வித பங்கமும் இல்லை" என்று சான்றோர்கள் வியந்து போற்றும் வண்ணம், வாழும் போதே முக்தி பெற்ற 'ஜீவன் முத்த' திருநிலையில் சுவாமிகள் வீற்றிருந்தார்.

பாடல் 10 (பொய் மணி ஆசை துறந்த மெய்ஞ்ஞானம்):

அழியாத ஆன்மாவாகிய கண்மணியை உணராமல், இந்த உலகத்து மண்ணுலகப் பொன், பொருள், மணிகளை உண்மை என்று நம்பி, ஆசையினால் வீணே பிறந்து இறந்து உழன்ற மாயையினை அடியோடு ஒழித்தவர் நம் சுவாமிகள் ஆவார்.

பதிகம் 9: சமாதிப் பதிகம்

பாடல் 1 (மகா சமாதித் தீர்மானம்):

இந்த மண்ணுலகில் நூற்றியிருபது ஆண்டுகள் வரை சிறந்த நோன்புகளைக் நோற்று வாழ்ந்த சுவாமிகள், காற்றோடு காற்றாகக் கலந்து, அடியார்களின் அகக்கண் ஒளியாக வீற்றிருக்க வேண்டி, பரப்பிரம்மத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் தன் மகா சமாதித் தீர்மானத்தைத் தனது திருவுள்ளத்தில் கொண்டார்.

பாடல் 2 (ஆகாராதிகளை அறவே துறத்தல்):

அமுதவல்லி அம்மையார் பக்திப் பெருக்குடன் நெய்யும் பருப்பும் கலந்து தந்து வந்த அன்னம் முதலான அனைத்து உலகியல் உணவுகளையும் (ஆகாரங்களை) முற்றிலும் விடுத்து, தனது உடலை மகா சமாதித் தவத்திற்குத் தயார் செய்யும் பொருட்டு உணவைத் துறந்தார்.

பாடல் 3 (தீவிர யோக நிலை):

உணவை முற்றிலும் நீக்கியதுடன் உலகியல் சிந்தனைகள் எதையும் ஒரு கணமும் தன் மனதில் கொள்ளாமல், பிராண வாயுவாகிய மூச்சுக்காற்றை உள்ளுக்குள் ஒடுக்கித் தீவிர யோக நிஷ்டையில் சுவாமிகள் மூழ்கினார்; இதைக் கண்ட தூய்மையான காட்டுப்புத்தூர் மக்கள் பெரிதும் வருந்திக் கலங்கினர்.

பாடல் 4 (அமிர்தத்தம்மாள் வீட்டுத் திண்ணை வருகை):

தீவிர யோக நிலையிலிருந்து தற்காலிகமாக வெளிப்பட்டு, ஏகமாய் அமுதவல்லி அம்மையாரின் வீட்டுத் திண்ணையில் வந்து அமர்ந்த தெய்விக வடிவான சுவாமிகளைக் கண்டு, அந்தப் புண்ணியப் பெண்மணி தன் கண்களிலிருந்து கண்ணீரைப் பெருக்கி மிகவும் கவலைகொண்டாள்.

பாடல் 5 (யோகியின் இலக்கணம் உரைத்தல்):

பசியையும் தூக்கத்தையும் வென்று, மூச்சுக்காற்றை (வாசி) ஒருமுகப்படுத்தித் தவறாமல் இறைவனையே நோக்கி நிற்கும் புண்ணிய யோகியாக ஒருவன் விளங்கினால், அவனுக்கு அழியாத ஓரெழுத்து (ஏகாட்சர) மந்திரத்தினால் எல்லையற்ற பிரம்ம ஞானம் கைகூடும் என்ற உன்னதத் தத்துவத்தை வள்ளலாகிய சுவாமிகள் உரைத்தார்.

பாடல் 6 (ஜீவன் முத்த நிலையை உறுதிப் படுத்துதல்):

"இனி இவன் உலகியல் வார்த்தைகளைப் பேச மாட்டான்; இவனது முக்தி நிலைக்கு எவ்வித பங்கமும் இல்லை" என்று சான்றோர்கள் வியந்து போற்றும் வண்ணம், வாழும் போதே முக்தி பெற்ற 'ஜீவன் முத்த' திருநிலையில் சுவாமிகள் வீற்றிருந்ததை உறுதிப்படுத்தினர்.

பாடல் 7 (பொய்மணி ஆசைகளைச் சாடுதல்):

அழியாத ஆன்மாவைக் கண்டுகொள்ளாமல், இந்த உலகத்துப் பொய்மையான செல்வங்கள் மற்றும் மணிகளின் மீது ஆசை கொண்டு வீணே பிறந்து இறந்து உழன்றேன்; எல்லாம் வல்ல ஈசனின் கட்டளையை மீறி மனிதன் என்ன செய்ய முடியும் என்று மாயையைச் சாடும் இறுதி மொழிகளை உரைத்தார்.

பாடல் 8 (நிர்விகற்ப சமாதியில் ஆழ்தல்):

தனது இறுதி உபதேசங்களாக இனிய தமிழ்ப் பாடல்கள் அனைத்தையும் பாடி முடித்து, உலக மக்கள் அனைவரும் தன்னைச் சுற்றிலும் சூழ்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, எவ்வித அசைவும் சலனமும் இல்லாத உன்னத 'நிர்விகற்ப மகா சமாதி' நிலைக்குள் சுவாமிகள் ஆழ்ந்தார்.

பாடல் 9 (இரண்டு நாட்கள் சமாதி நிலை):

எவ்வித அசைவும் இன்றிச் சுவாமிகளின் தூய திருவுடல் வீற்றிருக்க, திசைகள் எங்கும் உள்ள அடியார்கள் அனைவரும் போற்றித் துதிக்கும் வண்ணம், இரண்டு நாட்கள் அதே எழிலார்ந்த பிரம்ம நிஷ்டை திருநிலையில் சுவாமிகள் நிலைத்து நின்றார்.

பாடல் 10 (மகா சமாதி நாள்):

கலியுகம் 5012-ஆம் ஆண்டு, விரோதிகிருது வருடம், மாசி மாதம் 28-ஆம் தேதி (1912-ஆம் ஆண்டு), கேட்டை நட்சத்திரம் பொருந்திய சுபயோக ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று, சுவாமிகள் தனது ஊனுடலை நீத்து, அழியாத பரப்பிரம்மச் சோதியாய்த் தானாகவே மலர்ந்து மகா சமாதி அடைந்தார்.

பதிகம் 10: போற்றிப் பதிகம்

பாடல் 1 (அறியாமை நீக்கி ஆட்கொண்ட குரு):

அடியவர்களின் அறியாமையாகிய உலகியல் மாயையை அடியோடு அகற்றி, வேத நெறியின் உண்மையான மெய்ப்பொருளை நேருக்கு நேராகக் காட்டி நின்றவரே! பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கிப் பொறுமையோடு தனது திருவடி நிழலைத் தந்தருளிய உன்னதப் பொற்பாதங்களுக்குப் போற்றி!

பாடல் 2 (பிறவிப் பிணி தீர்க்கும் பெருமருந்து):

முற்பிறவிகளில் செய்த நல்வினைகளின் பயனாக நம்மிடம் வந்த அரிய அற்புத மாமலையாக விளங்குபவரே! நம்மைத் துரத்தும் கொடிய கர்ம வினைகளையும், பிறவித்துன்பங்களையும் தீர்க்கும் மேலான மாமருந்தாக விளங்கும் நாரணப் பிரம்மமே, உமது திருவடிகளுக்குப் போற்றி!

பாடல் 3 (சமய மதங்கள் கடந்த சமரச ஞானி):

மதங்களின் பெயரால் மனிதர்கள் செய்யும் சண்டைகளையும் வாதங்களையும் வெற்றுப் பிள்ளை விளையாட்டாக ஒதுக்கித் தள்ளி, வேதாந்தச் சுடராய் விளங்கி, ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டை உலகிற்கு அளித்த சமரச சன்மார்க்கச் சாதுவே, உமக்குப் போற்றி!

பாடல் 4 (வேண்டுவோர்க்கு அருளும் காமதேனு):

தன்னைத் தேடி வரும் ஆன்மாக்களின் மனக் கவலைகள் தீர்ந்து குளிரும் வண்ணம், அவர்கள் நாடி வரும் வரங்களை வாரி வழங்கும் காமதேனுவைப் போல விளங்குபவரே!

ஞானமாகிய புண்ணியப் பாலைச் சுரந்து அருளும்,
வானவர்கள் போற்றும் உன்னத வள்ளலே, உமக்குப் போற்றி!

பாடல் 5 (சிரசில் திருவடி சூட்டிய பிரம குரு):

அடியவர்களின் நெஞ்சில் இருக்கும் பயத்தையும் குற்றங்களையும், உலகியல் ஆசைகளையும் வேரோடு நீக்கியருளும் ஈசனாக விளங்குபவரே! எங்கள் தலைகளின் (சிரசின்) மீது தனது உன்னதப் பாத முத்திரையைச் சூட்டி ஆட்கொண்ட பேரொளிப் பிரம்ம குருமகானே, உமக்குப் போற்றி!

பாடல் 6 (அழியாத மோனம் நல்கும் புண்ணியன்):

சுவாமிகளின் சரித்திர கீதத்தைத் தூய பக்தியோடு பாடித் துதிக்கும் அடியவர்களின் உலகியல் கர்மக் கண்களைத் திறந்து, அவர்கள் ஓதாமலேயே எல்லையற்ற பேரமைதியையும் (மோனத்தையும்) பரப்பிரம்ம ஞானத்தையும் வாரி வழங்கும் புண்ணியனே, உமக்குப் போற்றி!

பாடல் 7 (சீடரின் நெஞ்சம் பிரியாத உத்தமர்):

தனக்குத் தூய பக்தி செலுத்திப் பணிவிடை செய்த முதன்மைச் சீடரான அமிர்தவல்லி அம்மையாரின் அன்புக்காக இரங்கி, அவளது துயரங்களையும் உலகப் பற்றுகளையும் அறுத்தெறிந்து, அவளது நெஞ்சில் என்றும் பிரியாத பேரொளியாய் நிலைபெற்று வாழும் குருநாத உத்தமரே, உமக்குப் போற்றி!

பாடல் 8 (காலனை வென்ற தவசீலர்):

எமனையும் (காலனை) வெல்லும் ஆற்றல் படைத்த உன்னதமான வாசி யோகத்தின் மூலமாக, மேலான தவ வலிமையைப் பெற்று இப்புவியில் நிலைத்து நின்றவரே! உலகத்தில் தன்னைச் சரணடைந்தவர்களின் கர்ம வினைகளை ஓட்டி, அவர்களின் அறியாமை மயக்கத்தைப் போக்கிக் காத்த தவசீலரே, உமக்குப் போற்றி!

பாடல் 9 (அருளும் அழியாத அமுதம்):

சுவாமிகளின் இந்த உன்னத சரித்திரத்தைத் தன் நெஞ்சில் இருத்தி, முறையான பக்குவத்தோடும் தூய அறிவோடும் போற்றித் துதிப்பவர்களுக்கு அழியாத அமுதமாக விளங்குபவரே! அவர்களுக்கு உறுதியுடன் நித்தியப் பேரின்ப வாழ்வை வாரி வழங்கும் குற்றமற்ற ஞான அமுதமே, உமக்குப் போற்றி!

பாடல் 10 (பிரம்மேந்திரர் சதகப் பலன்):

சீர்மிகு தமிழாசிரியை மருதாம்பாள் அவர்கள் பக்திப் பெருக்குடன் பாடித் தொகுத்த இந்த 'ஸ்ரீ நாராயணபிரம்மேந்திரர் சதகம்' நூலை, எவர் ஒருவர் மிகுந்த ஆர்வத்தோடும் பக்தியோடும் பாராயணம் செய்கிறாரோ, அவர் நீண்ட ஆயுள், நன்மக்கட்பேறு, வற்றாத செல்வம் மற்றும் மங்களகரமான எழில் வாழ்வைப் பெற்று நீடூழி வாழ்வர்!

அமிர்த அன்னை சிறார் அமுது

(காட்டுப்புத்தூர் ஞானத்தாய் ஸ்ரீ அமிர்தம் அம்மையார் வரலாற்றுச் சிறார் பாடல்)

♪ ஞானத்தாய் ஸ்ரீ அமிர்தம் அம்மையார் சிறார் பாடல் ♪

சேர்ந்தே நாமும் பாடிடுவோம் – ஞானத்
தாய்அமிர் தம்மையார் கதை கேட்டிடுவோம்!

காட்டுப் புத்தூரின் மண்ணினிலே – பெரும்
கண்ணியமும் மிக்க இல்லத்தினிலே!

ஐயா சாமி பிள்ளையின் மகளாய் – அன்னை
அமிர்தம் பிறந்தார் செல்வ மகளாய்!

பக்தி மிகுந்து வளர்ந்தாராம் – குருப்
பாதம் பணிந்து மகிழ்ந்தாராம்!

பதினேழு வயதில் வந்தது சோதனை – இளம்
பருவத்தில் விதவைக் கோல வேதனை!

ஆறுதல் தேடியே தவித்தாராம் – நரசிங்க பிள்ளை
அன்பாய் நல்வழி சொன்னாராம்!

"**ஞா**ன மூர்த்தியின் சேவையே உனக்கு – உயர்
ஞாலம் போற்றிடும் வாழ்வைத் தந்திடும்" என்றாராம்!

வாரா வாரம் குடிலுக்கு வந்தாராம் – பல
வேலைகள் குருவுக்குச் செய்தாராம்!

"**அ**டிக்கடி இங்கே வரவேண்டாம்" – என்று
அண்ணல் ஒருநாள் தடுத்தாராம்!

மனமே வருந்தி நின்றபோது – எனக்குள்
மாண்பு இல்லை என உருகியபோது,

கனவில் காவித் துறவி வந்து – உன்னைக்
கருணையோடு சாமி அழைத்தார் என்றாராம்

இடத்தைத் தூய்மை செய்திடுவாராம் – அங்கே
இன்முகத்தோடு வழிகள் காட்டிடுவாராம்!

மணலைத் தின்ற சாமிக்கு – நல்ல
மனதோடு பருப்புச் சாதம் சமைத்தாராம்!

வந்தோர்க்கெல்லாம் அன்னம் தந்தார் – அடியார்க்கு
வஸ்திர ஆடையும் உடை தந்தார்!

குருவின் வார்த்தைக்கு அர்த்தம் சொன்னார் – அன்னை
குணமே வடிவாய்த் தொண்டுகள் செய்தார்!

எண்பத்தொன்பது வயது வரை வாழ்ந்தாராம் – நல்ல
எழிலார் ஆவணித் திங்களில் மறைந்தாராம்!

ஈசனுக்கு எதிரே நந்தியாக – அன்னை
இன்பமாய் கோயில் கொண்டார் அழகாக!

அமிர்த அன்னை திருவடி போற்றிடுவோம் – நாம்
அவர்தம் பெருமை நாளும் பேசிடுவோம்!

பிரம்மேந்திரர் தாத்தா சிறார் அமுது

(காட்டுப்புத்தூர் ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர சுவாமிகள் வரலாற்றுச் சிறார் பாடல்)

♪ நாராயண பிரம்மேந்திரர் சிறார் பாடல் ♪

சேர்ந்து நாமும் பாடிடுவோம் - காட்டுப்புத்தூர்ச்
சாமியின் கதை கேட்டிடுவோம்!
சித்தூருப் பக்கத்திலே பிறந்தாராம் – நல்ல
வேட்கூர் கிராமத்தில் வளர்ந்தாராம்!

நாராயணன் இவரோட பேரு – இவர்போல
நல்லவங்க யாருமில்லை பாரு!
அம்பாள் கனவிலே வந்தாளாம் – தம்பிக்கு
அன்பாக உபதேசம் தந்தாளாம்!

"பணத்தை தொடவேண்டாம்" என்றாளாம் – இவரைப்
பக்தியிலே வாழவே சொன்னாளாம்!
காவிரி ஆற்றங்கரை வந்தாராம் – அங்கே
காட்டுப்புத்தூர் ஊரினைக் கண்டாராம்!

ஊர் மக்கள் ஓடிவந்து பார்த்தாங்க – நல்ல
ஜமீன்தாரும் அன்போடு வரவேற்றாங்க!

தங்குவதற்குக் குடிலொன்று தந்தாங்க – சாமி
தவமிருக்கத் துணையாக நின்னாங்க!

ஆற்றுத் தண்ணீரைக் குடிப்பாராம்! – வெறும்
ஆற்று மணலைத் தின்பாராம்
பளபளக்கும் ஆடைகள் உடுத்தாராம் – கறுப்புக்
கம்பளிப் போர்வையை ஏற்பாராம்!

பெரிய மழை ஒண்ணு வந்தப்போ – ஊரே
பயந்து நடுங்கி நின்னப்போ,
சாமியோட ஓலைக் குடிசை மட்டும் – ஒரு
சேதமும் ஆகாம நின்னுச்சாம்!

"கடவுள் நமக்குள்ளே இருக்காரு – அதை
கண்டுபிடி" என்று சொன்னாரு!
நூற்றிருபது வருடங்கள் வாழ்ந்தாரு – அப்புறம்
ஜீவச மாதியுமே ஆனாரு!

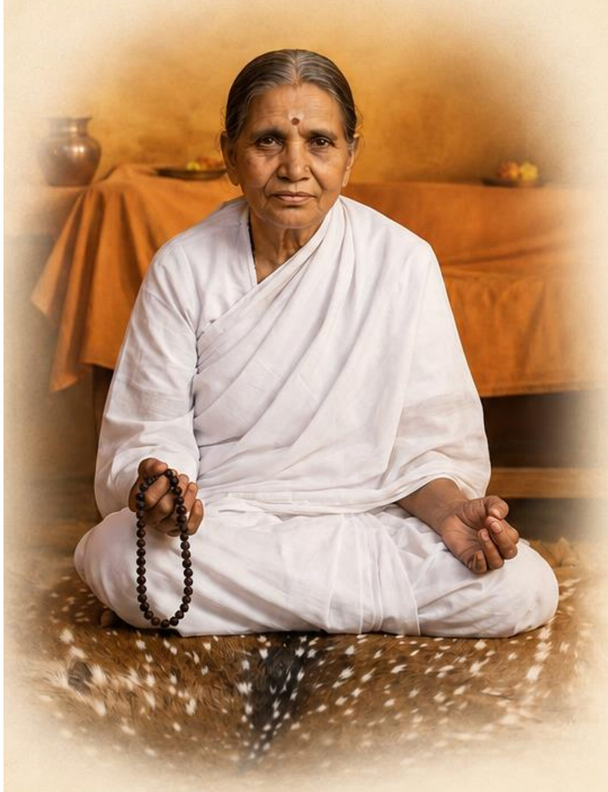
நாராயண தாத்தான்னு கூப்பிடலாம் – நாம
நாள்தோறும் அவர் பெருமை பேசிடலாம்!

துணைநூல் பட்டியல்

- தமிழ் விக்கிப்பீடியா (https://ta.wikipedia.org/s/5l8g)
- "காட்டுப்புத்தூர் வரலாறு" வலைப்பூ, (https://kattuputhurhistory.blogspot.com)
- *ஸ்ரீ நாராயண பிரமேந்திர சுவாமிகள் சரித்திரம்*, பெ. லோ. திருவேங்கடசாமி முதலியார், சங்குவாலி அச்சுக்கூடம், 1924.
- *ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர கீதம்*, கம்பராசன் இராமராசன், கருணாநிதி அச்சகம், பரமத்தி வேலூர், 1952.
- *ஸ்ரீ அமிர்தம்மையார் சோடசத் தோத்திரமாலை*, சண்முகானந்த சுவாமிகள், காட்டுப்புத்தூர் ஸ்ரீ நாராயண பிரம்மேந்திர ஞான தேசிகர் மடாலயம், 1973.

ஆசிரியர் குறிப்பு

மருதம்பாள் அவர்கள்

- காட்டுப்புத்தூர் ஜமீன்தார் மேல்நிலைப்பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.
- யோகா கலையில் முதுகலை (M.A.) பட்டம் பெற்றவர்.
- சிறுவயதிலேயே அமிர்தம் அம்மையாரின் ஆசி பெற்றுத் தொண்டாற்றிய ஆன்மீகப் பின்புலம் கொண்டவர்.
- நாராயண பிரம்மேந்திரரின் மீதான ஆழ்ந்த பக்தியால், அவர் மீது 100 பாக்களை இயற்றி இந்நூலைப் படைத்துள்ளார்.

“
இறை அருளும், குருவின் ஆசியும்
சேரும் போது மனித வாழ்வு
புனிதமாகிறது.
அந்தப் புனிதப் பாதையில்
என் சிறு முயற்சி இந்த நூல்.
”

